

OPENBARE VERGADERING VAN 18 oktober 2017

Voorzitter: de heer P.E.J. den Oudsten
Plv. voorzitter: de heer B.N. Benjamins (agendapunt 3b)

Aanwezig: de dames K.W. van Doesen-Dijkstra (D66), W. Paulusma (D66), F. Woudstra (D66), M. van Duin (SP), L.R. van Gijlswijk (SP), K. Boogaard (PvdA), S.M. Brouwer (PvdA), P. Brouwer (GroenLinks), G. Chakor (GroenLinks), S.A. Koebrugge (VVD), I.M. Jongman-Mollema (ChristenUnie), A.M.J. Riemersma (Stadspartij), M.E. Woldhuis (100% Groningen) en de heren B.N. Benjamins (D66), J.H. Luhoff (D66), T. Rustebiel (D66), C. Schimmel (D66), A.J. Wonink (D66), E. Zirkzee (D66), D. Brandenburg (SP), J.P. Dijk (SP), B. de Greef (SP), W.H. Koks (SP), M. van der Laan (PvdA), J.P. Loopstra (PvdA), D.J. van der Meide (PvdA), D.S. Ruddijs (PvdA), M. van der Glas (GroenLinks), W.B. Leemhuis (GroenLinks), M.D. Blom (VVD), J.R. Honkoop (VVD), A. Sijbolts (Stadspartij), M. Bolle (CDA), R. Lamers (CDA), H.P. Ubbens (CDA), E.B. Koopmans (ChristenUnie), A.P.M. Banach (Student en Stad), R.J. Lammers (Student en Stad) en G.J. Kelder (Partij voor de Dieren)

Afwezig m.k.:

Griffier: de heer A.G.M. Dashorst

Secretaris: de heer P. Kommerij

Wethouders: de heren P.S. de Rook (D66), T. Schroor (D66), J.M. van Keulen (VVD), R. van der Schaaf (PvdA) en M.T. Gijsbertsen (GroenLinks)

1. Opening, mededelingen, vaststelling agenda en verslagen

De VOORZITTER: Ik open de vergadering. Ik begin even met een huishoudelijke mededeling. Wij denken de vergadering zodanig in te kunnen schatten dat de gezamenlijke maaltijd vanavond niet doorgaat. En ik hoop dat u daar een beetje aan mee wilt werken.

1.a: Vaststelling agenda

De VOORZITTER: Dan is er een agendawijziging: 7a wordt 6d. Dus de 1-minuutinterventie gaat naar de conformstukken. Akkoord? Wat stellen wij deze gewijzigde agenda vast.

2. Benoemingen (*n.v.t.*)

3. Rondvraag en interpellaties

De VOORZITTER: Dan gaan we naar een rondvraagpunt. Mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Voorzitter, dank u wel. Ik heb een vraag naar aanleiding van een uitzending van het programma Zembla over de kunstgrasvelden, waarin gewezen werd op de milieueffecten van het gebruik van rubbergranulaat als infill op kunstgrasvelden. Het Waterschap Noorderzijlvest kondigt aan deze vervuiling binnenkort in het noorden te gaan onderzoeken, te beginnen in de stad Groningen. Zembla had ook vastgesteld dat geen enkel waterschap tot nu toe gericht gecontroleerd had op een mogelijke vervuiling, veroorzaakt door rubbergranulaat.

De fractie van 100% Groningen vroeg in mei 2017 al om een onderzoek naar die vervuiling. De wethouder antwoordde destijds dat het waterschap dat al monitorde en dat nader onderzoek overbodig was. Wij kunnen dit niet met elkaar rijmen. Kan de wethouder uitleggen hoe het kan dat een onderzoek dat volgens zijn woorden al plaatsvond voor mei 2017, bijna een halfjaar later opeens als nieuw wordt aangekondigd? Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Eerst nog even andere fracties. Aanvullingen? Opmerkingen? Nee? Dan is het woord aan de wethouder.

Wethouder DE ROOK: Ja voorzitter, dank u wel. Volgens mij heeft mevrouw Woldhuis het inderdaad goed opgemerkt. Het onderzoek dat werd aangekondigd, de afgelopen week, waren we al van plan en dat was ook al aangekondigd. Het klopt inderdaad dat dit geen nieuw onderzoek is. Wat er eigenlijk is gebeurd, is dat wij naar aanleiding van de kunstgrasdiscussie die wij breder in de raad hebben gevoerd, zelf ook al met elkaar hebben geconstateerd dat, niet alleen maar vanwege de volksgezondheidsaspecten, maar ook vanwege de effecten op de bodem of het grondwater, we nader onderzoek zouden moeten doen naar de effecten van kunstgras daarop. Toen heb ik aangegeven dat het waterschap dat zou gaan onderzoeken. Dat is het ook gaan doen, alleen vindt dat onderzoek in verschillende fasen plaats. De eerste fase bestaat eruit dat er een aantal putten moet worden geslagen bij velden. Dat zijn putten waarbij alleen maar drainagewater kan komen en niet bijvoorbeeld ander regenwater want anders krijg je vervuiling in je monster. Afgelopen maanden is het waterschap bezig geweest, daar kwam natuurlijk de zomerdrukke tussendoor, om die plekken te vinden op vijf verschillende plekken. Die putten zijn inmiddels geslagen en het wachten is nu op een periode met voldoende regenval om dat drainagewater te kunnen monstereën.

Dus het klopt inderdaad dat de volgende fase van het onderzoek nu ingaat maar het waterschap was al begonnen, zoals ik u in mei 2017 heb gezegd. Dus het gaat om één onderzoek en het is nog steeds hetzelfde onderzoek dat wij al in gang hadden gezet, ook voordat Zembla met de uitzending van afgelopen woensdag kwam. Ik hoop dat ik hiermee wat duidelijkheid heb geschapen richting mevrouw Woldhuis.

De VOORZITTER: Dank u wel.

1.b: Vaststelling verslagen

De VOORZITTER: Dan stel ik u voor om, voordat wij naar de interpellaties gaan, eerst nog drie verslagen vast te stellen. Mag ik dat in één keer doen? Bij dezen.

3.a: Verzoek tot een interpellatiedebat over Malafide verhuurders/bemiddelaars op woensdag 18 oktober 2017, artikel 37 van het Reglement van Orde

De VOORZITTER: Dan gaan wij over naar een interpellatie, aangevraagd door mevrouw Van Duin en de heer Banach. We hebben twee sprekers voor die interpellatie en die krijgen als eersten het woord. Ik begin bij de heer Groeneveld.

De heer GROENEVELD: Goedemiddag. Bedankt dat ik hier mag zijn en heel goed dat de raad dit oppikt. Ik ben van Sikkom, Willem Groeneveld. We schrijven al een aantal jaren over de malafide en wat meer valide verhuurders in Groningen. Dat gaat over meer dan tien ondernemers inmiddels, die in deze branche actief zijn, groot en klein. We krijgen daar steeds mee klachten over binnen. Die klachten variëren van onterechte kosten als bemiddelingskosten tot intimidatie, stalken, misleiding, oplichting, bewust in onveiligheid brengen, bedreiging en fysiek geweld. Het komt erop neer dat studenten met de rug tegen de muur staan in deze stad. Ze hebben een huis nodig. Ze zijn al maanden op zoek, kunnen niets vinden en besluiten dan uiteindelijk maar in zee te gaan met de verhuurder die bijvoorbeeld 800 euro administratiekosten of bemiddelingskosten vraagt. Als ze erachter komen dat dit onterecht is en ze gaan achter hun geld aan, dan wordt een aantal van die verhuurders erg naar en erg gemeen. Met als gevolg dat sommige studenten die in die situatie zitten, niet meer naar buiten durven, hun ramen dicht houden, hun licht uit houden op het moment dat ze 's avonds alleen thuis zijn, puur uit angst dat de huisbaas zomaar kan binnenkomen en de vader aanvliegt of een brandje sticht. Zulke dingen gebeuren.

Het probleem is tegenwoordig ook dat er een extra laag is gecreëerd tussen verhuurder en huurder; dat zijn de bemiddelingsbureaus. Vaak zijn die gelieerd aan de verhuurders en ze vragen veelal onterechte bemiddelingskosten, sleutelkosten, servicekosten, et cetera. Het enige doel van die extra laag is extra geld aftroggelen van studenten, wat officieel niet mag. De laatste jaren wordt het probleem alleen maar erger. De klachten worden veel groter en zijn veel ernstiger van aard. Het gaat in veel gevallen tegenwoordig om zware criminaliteit waar de studenten mee te maken hebben.

Een van de laatste puntjes die ik even wil aanstippen, ik houd het kort en krachtig, is dat het vrij opmerkelijk is dat er veel aangiftes worden gedaan met bewijsmateriaal. Er zijn video's naar de politie gestuurd waarin verhuurders toegeven dat ze inbreken, dat ze chanteren, er zijn mailtjes naar de politie gegaan met bedreigingen erop, er ligt van alles bij de politie. Niet een van die zaken wordt opgepakt. Ze worden geseponneerd of ze blijven gewoon liggen.

Tot slot: we zijn gisteren en vanochtend even de stad in geweest. We hebben dertig studenten aangesproken, puur willekeurig en van die dertig studenten hebben er 25 slechte ervaringen met verhuurders over de

punten die wij net noemden van intimidatie, onterechte kosten en het gaat over honderden, zo niet duizenden euro's. Ze durven daar weinig mee te doen, omdat ze doodsbang zijn voor hun verhuurder. Dat was mijn bijdrage.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Annema.

De heer ANNEMA: Goedemiddag. Dank u wel dat ik hier even mag spreken. Ik ben huurder. Ik ben een van de gedupeerden van de verhuurders in Groningen. In december, dat betekent dus middenin de winter, tijdens de feestdagen, sta ik op straat. Waarom sta ik op straat? Nou, ik heb samen met nog twee anderen in mijn flat actie ondernomen tegen mijn verhuurder. Ik heb de huurcommissie ingeschakeld. De huurcommissie heeft mij in het gelijk gesteld: de huur moest naar beneden. En in reactie daarop heeft de verhuurder besloten om mij op basis van de Wet Doorstroming uit de flat te zetten, samen met de andere twee bewoners. Blijkbaar is dit legaal. Het is gewoon op basis met de Wet Doorstroming, waar de verhuurder heel handig misbruik van maakt. Dus samenvattend: ik krijg te maken met onrecht, intimidatie, bedreiging en wat al niet meer. Vervolgens doe ik zelf alles wat ik kan doen om hier mijn recht te halen, om te krijgen waar ik voor betaal. En wat krijg ik er uiteindelijk voor terug, na mijn strijd, na mijn acties? Ik word uit mijn woning gezet. Dat is kort en krachtig waar het op neer komt.

Het zou mooi zijn als dit alles was, maar dit is slechts de conclusie van dit hele verhaal. Van tevoren is er al van alles anders gebeurd. De verhuurder heeft dit als laatste kaart gebruikt. Daarvoor heeft hij andere tactieken toegepast, zoals verschillende dreigmails met harde taal, hij heeft geprobeerd mijn slot te verwisselen, hij heeft geprobeerd de stroom af te sluiten, tot twee keer toe. Hij heeft een agressieve klusjesman gestuurd om mij te intimideren, hij heeft een advocaat ingeschakeld om mij te intimideren en dreigmails te sturen. Dit kost niet alleen heel veel tijd, het kost heel veel energie. Het kost heel veel stress en het doet een aanslag op mijn gemoedstoestand. Een heel concreet voorbeeld: de dag dat hij de stroom heeft afgesloten moest ik ook naar het ziekenhuis, een paar uur daarna. Daar werd een pols bij mij gemeten van 100, dat is bijna gevaarlijk. Dat is het reële stresslevel dat ik moet ervaren door de handelingen van deze verhuurder. Dus dat is één.

Ten tweede, sinds augustus, sinds ik actief ben begonnen met het bestrijden van de acties van deze verhuurder, woon ik in principe in onrust. Ik ben niet meer veilig in mijn eigen woning. Ik heb mijn slot moeten vervangen want het is niet veilig. De klusjesman kan zomaar naar binnen. Hij heeft de sleutelbos en hij gaat gewoon naar binnen, ook als je niet thuis bent. Dus dat is één. Ten tweede voel ik heel veel woede en onrust op het moment dat ik beseft dat dit in Nederland blijkbaar mogelijk is. Waarom moet ik op deze manier een huis huren? Waarom kan ik niet gewoon rustig een huis huren? Waarom moet ik een jaar lang met deze verhuurder strijd voeren? En als ik dan ook nog eens win, ik win de strijd, ik ga naar de huurcommissie, ik doe alles wat moet, word ik uiteindelijk gewoon uit mijn huis gezet. Ik sta in december op straat, daar komt het op neer. Dus ik ben dan ook heel benieuwd wat ik nu moet doen. Ik heb nog twee maanden de tijd om een nieuw appartement te vinden. Ja, ga maar eens dat vinden in het centrum van Groningen. Dat is onmogelijk. Als ik al wat vind, heb ik waarschijnlijk weer te maken met een oplichter die veel te veel huur rekent, moet ik weer naar de huurcommissie, ga ik weer dezelfde stappen door en kan hij mij er aan het eind van de reeks gewoon weer uitzetten. Dus wat moet ik nu nog doen? Wat kan ik doen? Wat moet ik als huurder doen om mijn recht te halen? Ik heb geen idee, dus daarom spreek ik hier. Ik was liever gewoon thuis, ik had liever op de bank gezeten, gewoon even een boekje gaan lezen, maar ik moet hier zijn. Ik moet mijn recht halen, ik moet actie ondernemen tegen deze verhuurder en dat vind ik heel erg vervelend. Dus ja, ik ben heel benieuwd wat hier verder uit voortkomt en ik dank jullie voor de aandacht, omdat ik hier even mocht spreken. Dank je wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Annema. Ik ga naar mevrouw Van Duin.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Dank, voorzitter en ook dank aan de insprekers. Allereerst wil ik benadrukken hoe bijzonder het is dat een huurder die te maken heeft met intimidatie en bedreiging zijn verhaal hier in de openbaarheid vertelt.

ROOD, de jongerenorganisatie van de SP, doet geregeld onderzoek naar huisjesmelkers. Ook mijn ervaring is dat als je bij huurders aanbelt, ze soms bang zijn voor hun huisbaas. Zo bang dat ze überhaupt hun verhaal niet willen vertellen. Tv-interviews die we met huurders hebben gedaan worden geanonimiseerd. Zoals bij maffiazaken wordt hun achterhoofd gefilmd en hun stem vervormd. We horen verhalen over huurders die thuiskwamen en ineens merkten dat hun sleutel niet meer paste. Van huurders die werden opgezocht door schimmige vrienden van de huisbaas en over andere bizarre wandaden van de verhuurder.

De SP heeft vaker het onderwerp malafide verhuurders aangekaart en voorgesteld om nieuwe verhuurvergunningen of bouwvergunningen te weigeren, verhuurders te beboeten of hun panden te laten overnemen door een corporatie; wat er maar nodig is om wangedrag van verhuurders aan te pakken. We waren daarom tevreden toen het college in mei 2016 een plan presenteerde waarin we een harde aanpak terugzagen. Nu, anderhalf jaar later, merken we nog te weinig van de voorstellen van het college. In de brief die we gisteren van het college ontvingen, staat dan ook heel vaak: “we gaan in gesprek over huurteams”, “we gaan onderzoeken” en “we gaan aanscherpen”. Het zijn allemaal heel goede dingen die het college voorstelt maar ik vraag me wel af waarom dit nog moet gaan gebeuren, terwijl het college anderhalf jaar geleden de aanpak presenteerde. Graag een reactie van het college.

De verhalen over misstanden nemen toe en de verhalen over het aanpakken van de verhuurders blijven wat ons betreft uit. Het bezit van de Groningse vastgoedbaronnen neemt toe. De verhalen over intimidatie en criminele activiteiten komen steeds meer aan het licht. Gezien de afhankelijkheidspositie van huurders is het logisch dat de situaties van intimidatie en criminaliteit groter zijn dan dat wij nu in kaart hebben. De SP vindt het goed dat er meer en strengere regels komen, zoals het college voorstelt, dat de gemeente zelf ook huurteams opzet en dat er een vergunning voor verhuurders en bemiddelaars komt. Maatregelen waar de SP al langer voor pleit of die ze van harte ondersteunt. En voorzitter, als verhuurders zichzelf ook in de pers gaan roeren, dan weet je dat je goed zit. We moeten nu echt doorpakken en we moeten aanpakken. Wat ons betreft, gaan die lui de stad uit met hoge boetes, overname van eigendom en het intrekken van vergunningen.

Tot slot verwacht de SP drie dingen van het college, die wat de SP betreft ontbreken in de aanpak zoals die gisteren naar ons is gestuurd. Ten eerste de mogelijkheden om bijvoorbeeld boetes op te leggen en het beheer van panden over te nemen. Het college gaf in mei 2016 aan naar een boete en andere sancties te kijken, maar hiervan lezen wij nu niets meer terug. Kan het college ons op korte termijn informeren over de mogelijkheden?

Ten tweede: het college wil een vergunningstelsel invoeren dat het mogelijk maakt om bij slecht gedrag een vergunning in te trekken van verhuurders en van bemiddelaars. Dit is wat de SP betreft goed maar ook te beperkt. Het nadeel is namelijk dat het alleen voor kamerverhuur geldt, terwijl we op Sikkom onder andere lezen dat het ook gaat om zelfstandige woningen, zoals studio's. De SP wil dat dit ook voor deze gevallen geldt, anders hebben huurders zoals de inspreker hier niets aan deze vergunning. En wat de SP betreft, moet het ook gelden voor kamers waarvoor nu geen onttrekkingsvergunning nodig is.

Ten derde verwachten wij een voorstel om geen bouwvergunningen en verhuurvergunningen te verlenen aan vastgoedbaronnen die zich herhaaldelijk schuldig maken aan wanpraktijken. Anders kunnen deze vastgoedbazen doodleuk huurders blijven intimideren en tegelijkertijd de macht blijven uitbreiden. Kan het college ons op korte termijn informeren over de mogelijkheden? Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Banach.

De heer BANACH (Student en Stad): Voorzitter, dank u wel en allereerst ook een dankwoord aan de sprekers. We zijn sinds vorig jaar bezig om de misstanden in de kamerverhuurmarkt te monitoren. We hebben een Meldpunt Ongewenst Verhuurgedrag en samen met de GSB werken aan dossieropbouw van bemiddelaars en verhuurders die hun boekje te buiten gaan. Het blijkt nu dat dit eigenlijk een te milde aanpak is voor de huidige situatie van deze corrupte markt. We zijn bijzonder blij dat we in de vorm van Willem Groeneveld nu onze eigen Alberto Stegeman hebben die dit soort misstanden aan het licht brengt en daarbij ook de confrontatie niet uit de weg gaat. Daardoor hebben we nu een completer beeld van de werkwijze en dit heeft onze mond doen openvallen van verbazing. Dat de kamerbemiddeling een sector is waar werkwijzen worden toegepast die niet zuiver zijn, was bij ons bekend. Maar vooralsnog waren we in de veronderstelling dat door de slechte, corrupte manier van werken van bemiddeling, voornamelijk het woongenot in gevaar kwam. Het blijkt echter allemaal nog veel ernstiger te zijn. Het wordt namelijk duidelijk dat de veiligheid van Stadgers in het geding is wanneer ze te maken krijgen met deze criminele bedrijven. Doordat kamerbemiddeling gebeurt volgens deze criminele werkwijze, vindt er in onze stad een verschuiving plaats in de markt van malafide praktijken naar maffiapraktijken. En voorzitter, daar moeten we zo snel mogelijk een einde aan maken. We weten dat de wethouder dit soort excessen wil aanpakken en dat het ook lastig is om stappen te zetten, maar nietsdoen is geen optie meer.

We zijn dan ook content dat er voor dit debat een collegebrief is verschenen met daarin de voorgestelde aanpak. Een extra vergunning lijkt ons een heel reële optie. Twee vragen hierover aan de wethouder. Allereerst: hoe zorgen we ervoor dat we met dit middel alleen de verhuurder en de kamerbemiddelaars aanpakken en dat niet de huurder hiervan de dupe wordt? En ten tweede: over welke looptijd praten we?

De situaties zijn wat ons betreft zo ernstig dat deze maatregel zo snel mogelijk moet worden ingevoerd en ook daadwerkelijk gehandhaafd.

En voorzitter, door die verschuiving van malafide praktijken naar misschien wel maffiapraktijken overschrijdt deze zaak ook het domein van wonen richting dat van veiligheid. Er zijn vele aangiften gedaan maar uit de verhalen van Sikkom blijkt onder andere dat er nauwelijks gehoor wordt gegeven aan deze aangiften en dat heel veel gevallen gewoon worden geseponeerd. We lezen in de brief nu dat de politie er de nodige aandacht aan geeft. Het wordt nu zo snel mogelijk opgepakt. Het komt allemaal een beetje mild op ons over in gevallen van intimidatie, bedreiging en stalking. In sommige gevallen lijkt het georganiseerde misdaad. Waarom wordt hier dan niet harder tegen opgetreden?

We lezen ook in de brief dat indien blijkt dat verhuurders zich bezighouden met ondermijnende criminaliteit, er in RIEC-verband tegen wordt opgetreden. We zijn dan heel erg benieuwd in hoeverre er al actie op is ondernomen. Er liggen namelijk meer dan genoeg aanwijzingen bij de politie dat er sprake is van die ondermijnende criminaliteit. Wat zijn dan de uitkomsten hiervan? We horen graag van de burgemeester hoe hij deze ontwikkelingen beoordeelt en vragen hem om vanaf nu bij dit soort incidenten gelijk actie te ondernemen.

Tot slot: Student en Stad wil dat de gemeente haar verantwoordelijkheid hier neemt voor onze huurders en onze stad tegen deze criminaliteit beschermt. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Van der Laan.

De heer Van der LAAN (PvdA): Dank u wel, voorzitter. Ook dank aan de insprekers. De PvdA-fractie wil graag memoreren dat wij het incidenten rondom de journalist betreuren. Vrije nieuwsgaring is een groot goed en dat mag niet zomaar belemmerd worden. Gebruik van geweld is daar al helemaal uit den boze. Dit incident is het begin van de discussie die wij nu hebben maar dit is natuurlijk iets wat al veel langer speelt. De website 'Van wie is de Stad?', ook van Sikkom, is al sinds 2015 online en net zoals de andere partijen in de raad vinden wij dat dit probleem keihard aangepakt moet worden. Het college kondigt hier een aantal prachtige maatregelen aan. In aanvulling daarop zou ik, in het verlengde van wat de heer Groeneveld net gezegd heeft, ook willen oproepen om hierover in gesprek te gaan met de politie. Naar wat wij horen zijn er zaken, wel met bewijs, waartegen kennelijk nog niet adequaat wordt opgetreden. Verder memoreren we dat het college al veel langer bezig is met maatregelen. Denk aan het plan 'Kamers in de lift'. Het is betreurenswaardig dat dit incident ervoor nodig is maar we zijn wel blij met de daadkracht die het college nu toont. Jongerenorganisatie ROOD heeft wethouder Van der Schaaf vorige week of twee weken geleden nog een gloeilamp aangeboden, een gouden gloeilamp zelfs, voor zijn mooie ideeën. De schep erbovenop steunen wij van harte. Met name het intrekken van vergunningen en ook de huurteams. De positie van de huurder is zeer precair en verdient daarom compensatie middels de maatregelen van het college. Breder gezien is bijbouwen natuurlijk nodig om de druk op de kamermarkt te verlichten. Maar dit werpt ook een verantwoordelijkheid op de partijen in de raad want wanneer de plannen voor nieuwe huizen zich aandienen bij de raad, moet daar ook draagvlak voor zijn en bereidheid om daaraan mee te werken.

De VOORZITTER: De heer Banach.

De heer BANACH (Student en Stad): Dank u wel, voorzitter. Een korte vraag aan de heer Van der Laan van de PvdA. U neemt de woorden 'fantastische aanpak' in de mond. Ik onderschrijf dat dit een goede eerste stap is maar dit is toch niet voldoende om de situatie zoals die er nu ligt aan te pakken?

De heer Van der LAAN (PvdA): Dank u wel. Dat brengt mij bij mijn volgende punt. Wij zien natuurlijk graag dat deze plannen worden uitgewerkt maar als je het hebt over bijbouwen bijvoorbeeld, dan is de kous daarmee voor ons niet af. We voegen zelfstandige eenheden toe aan de voorraad. Dat is fantastisch maar kamers in de buurt van de binnenstad zullen natuurlijk altijd populair blijven. Wij weten dat een groot deel van het vastgoed in handen is van een klein groepje mensen en daarom zullen de aanvullende maatregelen, dan hebben we het over de huurteams en het nieuwe vergunningenstelsel, ook nodig zijn om de preciaire positie van de huurder in dezen te steunen. Dank u wel.

De VOORZITTER: De heer Sijbolts.

De heer SIJBOLTS (Stadspartij): Dank u wel, voorzitter. Dank ook aan de insprekers. Student en Stad en de SP hebben volledig gelijk om aandacht te vragen voor deze wantoestanden. Groningen is van Groningers en niet van huisjesmelkers, vastgoedhandelaren en projectontwikkelaars die voor eigen gewin over de

ruggen van mensen die problemen ondervinden van woningschaarste in deze stad hun zakken vullen. Praktijken als huurders intimideren, te hoge huurprijzen vragen en vergunningen van de gemeente misbruiken en huurders misleiden, zijn praktijken die wat de Stadspartij betreft niet in deze stad thuishoren. Mensen moeten zich veilig voelen in hun eigen huis en dat geldt voor iedereen. Dergelijke verhuurders stuurt de Stadspartij dan ook liever met pek en veren deze stad uit. Wij kunnen dan ook de vragen van de SP en Student en Stad volledig onderschrijven.

De VOORZITTER: De heer Schimmel.

De heer SCHIMMEL (D66): Dank u wel, voorzitter. Ook namens mijn fractie dank aan de insprekers en in het bijzonder aan Sikkom, dat hiermee een tamelijk wezenlijk een ernstig probleem op de agenda heeft gezet. Tegelijkertijd ook dank aan het college, dat met een spoedige reactie is gekomen, waarin het schetst welke maatregelen er op dit moment al in voorbereiding zijn om hier op termijn iets aan te gaan doen, want ik denk dat dit de belangrijkste taak is voor de gemeenteraad: hoe gaan we dit probleem uiteindelijk oplossen? Ik denk dat het ermee begint dat wij een beter beeld moeten krijgen van de omvang van deze problematiek. Het college maakt in zijn brief al een opmerking over de informatievoorziening. Sinds 2016 hebben wij een meldpunt over ongewenste toestanden rond kamerverhuur. We zijn benieuwd hoeveel meldingen daar inmiddels zijn binnengekomen. Ik kan me voorstellen dat het college dat niet direct kan rapporteren maar dat zouden we op termijn graag horen. En ook om hoeveel verhuurders het dan gaat. Hoeveel van die bureautjes zijn er? Zijn het een aantal rotte appels die zeer ernstige feiten plegen of is dit echt een structureel probleem in de kamerverhuurmarkt?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Duin.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Voorzitter, begrijp ik nu goed dat D66 eerst meer wil weten over de omvang van het probleem, terwijl het college ook heel duidelijk aangeeft dat de omvang van het probleem groot is, voordat D66 overgaat tot meer actie?

De heer SCHIMMEL (D66): Nee, we willen een inschatting kunnen maken waar hem het probleem exact in zit. Als we in de brief kijken, stelt het college een aantal maatregelen voor die zich richten op het bestuursrecht met een bestuursrechtelijke aanpak, bijvoorbeeld het opleggen van boetes aan mensen die overtredingen begaan. Tegelijkertijd, als ik deze berichtgeving lees, dan zijn er incidenten die worden genoemd die volgens mij een strafrechtelijke aanpak verdienen. Als het gaat om gevallen van pure intimidatie, bedreiging, zelfs geweldpleging in sommige gevallen, dan is dat volgens mij niet iets wat wij gaan oplossen door een nieuw vergunningenstelsel in te voeren. Zeker niet als je anekdotes leest over iemand die een vergunning heeft om drie studio's te verhuren met een berging en die vervolgens doodleuk op internet aanprijst alsof het zelfstandige appartementen zouden zijn. Deze mensen zullen zich waarschijnlijk niet laten weerhouden door een andere vergunning om toch met dit soort praktijken door te gaan. Dat vergt een andere oplossing en ik probeer te zoeken naar waar de oplossing zit en waar het knelpunt zit.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Voorzitter, dus ik begrijp dat D66 alleen de strafrechtelijke dingen wil aanpakken maar niet dingen zoals de hoge huren, die we misschien wel via een meer bestuurlijke weg kunnen aanpakken?

De heer SCHIMMEL (D66): Ik sluit een bestuurlijke aanpak zeker niet uit. Ik denk dat wij het in essentie wel eens zijn over dat dit een ernstig probleem is en dat het moet worden aangepakt. Ik ben alleen op zoek, daarom stel ik een aantal vragen aan het college, naar waar de echte knelpunten zitten in dit probleem en waar onze aanpak de eerste prioriteit zou moeten krijgen.

Als ik bijvoorbeeld in de brief lees dat zaken die mogelijk opnieuw bij de politie naar aanleiding van deze media-aandacht worden ingebracht, zo snel mogelijk worden aangepakt, dan krijg ik toch een beetje het vermoeden dat het echt nodig is dat er media-aandacht is voordat de politie optreedt tegen dit soort incidenten. Daar zou ik ook wel graag een reactie van het college op willen.

De VOORZITTER: De heer Banach.

De heer BANACH (Student en Stad): Ja dank u wel. Een terechte laatste vraag maar ik ben even benieuwd naar wat de heer Schimmel zei over dat we er misschien strafrechtelijk naar moeten gaan kijken. Dat

onderschrijf ik helemaal, maar voor zover de heer Schimmel de situatie nu kan beoordelen, is hij het er dan mee eens dat dit eigenlijk al wel voldoende is om actie op te ondernemen, als er tegen bepaalde bemiddelingsbureaus of verhuurders al vijftien aangiftes bij de politie liggen?

De heer SCHIMMEL (D66): Ja, dan zou ik inderdaad zeggen dat dit een goede reden is om actie te ondernemen. Dan is ook de vraag: waarom moet het zover komen? Waarom is het niet genoeg dat er een keer aangifte wordt gedaan? Ik denk dat wij moeten constateren dat het een probleem is en ik kan me voorstellen dat het misschien soms lastig is om het bewijs rond te krijgen maar dat is dan ook een aspect van dit probleem waar wij naar zullen moeten kijken, om te zien of we daar verbetering in kunnen doorvoeren.

Dan even verder over de maatregelen die het college zelf al noemt. Het college constateert, en dat vond ik een zeer opmerkelijke zin, dat er nog steeds ongewenste ontwikkelingen op de kamerverhuurmarkt zijn wanneer het gaat om het verstrekken van onttrekkingsvergunning. Tegelijkertijd hebben wij in de begroting voor aankomend jaar kunnen lezen dat er in 2016 slechts veertien onttrekkingsvergunningen zijn verstrekt. Voor dit jaar beogen we er in de begroting minder dan dertig en ook voor volgend jaar. Als het er zo weinig zijn, hoe kan het dan dat er nog steeds gevallen tussendoor glippen die onwenselijk zijn en wat houdt die onwenselijkheid dan in?

Tot slot wordt ook het voorstel van de LSVb genoemd. Dat lijkt ons een in potentie interessante maatregel. Natuurlijk zal die verder moeten worden uitgewerkt, maar ook de mogelijkheid om bestuurlijke boetes op te leggen op het moment dat mensen herhaaldelijk bewezen in overtreding gaan, kan natuurlijk een handig middel zijn. Tegelijkertijd refereren de indieners in de aanvraag van dit debat ook al aan een onderzoek van de RUG waaruit blijkt dat gemeentes in het algemeen, dus het is niet duidelijk of dat specifiek voor de gemeente Groningen geldt maar daar zullen we straks waarschijnlijk een reactie op krijgen, nog maar zeer weinig gebruikmaken van de maatregelen die zij op dit moment al hebben. Dat roept bij mij ook weer de vraag op: is het echt zo dat we heel veel aanvullende maatregelen nodig hebben of schort het gewoon aan de aanpak die we zouden kunnen doen op basis van de middelen die wij op dit moment al hebben? Ook daar graag nog een reactie op.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Kelder.

De heer KELDER (PvdD): Dank u wel, voorzitter. We danken ook de indieners, de SP en Student en Stad voor de aandacht die ze voor dit onderwerp vragen en ik kan me ook helemaal aansluiten bij hun vragen. Bedankt ook, insprekers. De heer Groeneveld en de heer Annema beschrijven eigenlijk een soort wildwestpraktijken: intimidatie, bedreiging, uithuisplaatsing, sloten vervangen. Op zich al erg genoeg maar helemaal als je dan hoort dat er, ondanks aangetoond bewijs, niets aan gedaan wordt door de politie. Het in bezit hebben van panden is op zich niet crimineel. Het verhuren van kamers ook niet. Maar we hebben wel met elkaar regels opgesteld omtrent huurprijzen om onder andere uitbuiting tegen te gaan. We willen graag zo gastvrij mogelijk zijn voor onze studenten, maar het geschetste beeld lijkt het tegenovergestelde. Het moet volgens mij niet zo moeilijk zijn om deze praktijken van huisjesmelkers gewoon actief aan te pakken. Hoeveel klachten moeten er nu nog komen voordat de gemeente echt iets doet? Moet er een keer iets ernstig misgaan voordat het college hier echt iets mee gaat doen? We hopen van harte dat de daadkracht die het college toont in de brief die we deze week hebben ontvangen, ook daadwerkelijk zoden aan de dijk gaat zetten. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Brouwer, GroenLinks.

Mevrouw BROUWER (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Dank ook aan de insprekers. GroenLinks is blij dat het college nieuwe kamerverhuurvergunningen wil bewerkstelligen en ziet dan ook uit naar de uitwerking hiervan. Mijn fractie heeft al vaak aangegeven dat dit noodzakelijk is om misstanden te voorkomen. We willen het college vragen om in deze kamerverhuurvergunning ook het puntensysteem mee te nemen, zodat prijs en kwaliteit van de te verhuren kamer dan wel studio, et cetera kan worden gewaarborgd.

Verder is er ook al naar gevraagd: de heer Groeneveld zegt dat er aangiftes met bewijs bij de politie liggen tegen malafide praktijken en dat er niets mee zal worden gedaan. Hoe kan dit? Hoe zit dit? Kan het college ook hier een antwoord op geven? Dank u wel.

De VOORZITTER: Wie nog meer? Mevrouw Jongman.

Mevrouw JONGMAN (ChristenUnie): Ja dank u wel, voorzitter. Het is goed dat de SP en Student en Stad dit agenderen want we willen niet dat mensen op deze manier in deze stad onveilig moeten wonen. Dank voor die toelichtingen daarop van de insprekers.

Wat ons betreft, moeten de rotte kiezen in de verhuurdersmarkt zo spoedig mogelijk getrokken worden. We hebben het er in deze raad al eerder over gehad, maar het is goed om met dit debat dit thema nogmaals te onderstrepen. Het college doet er een aanzet toe en ik denk dat we daar verder nog goed over door moeten spreken, los van dit moment.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Dank u wel, voorzitter. Ook ik dank de insprekers, mijnheer Groeneveld en mijnheer Annema. Volgens mij legt mijnheer Annema hier ook serieuze vraag neer en ik wil vragen of de wethouder of de burgemeester hier even op wil reageren, wie dan ook het antwoord geeft. Ik ben het volledig met mevrouw Van Duin eens dat je een beetje het gevoel bekruipt dat het college hier weinig of nog geen prioriteit in stelt. Als je hier anderhalf jaar geleden al aandacht voor vraagt en je zegt: we gaan in gesprek, we gaan onderzoek doen, leg je dan de prioriteiten wel goed? Wat mij betreft, kunnen we de prioriteit hier wel op gaan leggen want dit type mensen zorgt er wel voor dat de woningmarkt volledig verziekt raakt en zeker in de binnenstad. 43% van de panden in de binnenstad is het bezit van een pandjesbaas. Dat is veel meer dan in andere steden. Dus wat mij betreft, leggen we de prioriteit wel bij dit probleem, want voorzitter, ook gezien de reacties van de pandeigenaren, bekruipt mij nog steeds het gevoel dat zij denken: wij zijn een monopoliespeler in dit hele verhaal en we kunnen doen en laten wat wij willen. Er wordt ons geen strobreed in de weg gelegd. Terwijl wij als gemeente en Openbaar Ministerie genoeg instrumenten hebben om ze wel genoeg aan te pakken. Maar dit alles, voorzitter, valt of staat met genoeg bewijslast en ik kan mij voorstellen dat dit inderdaad wel een moeilijke materie is. Maar ook dat staat of valt met prioriteit stellen. Dank u wel, voorzitter.

De VOORZITTER: De heer Van der Laan.

De heer Van der LAAN (PvdA): Mevrouw Woldhuis memoreerde nog even: prioriteiten stellen. We hebben net een brief gelezen met vijf maatregelen. Dat zijn vrij forse maatregelen. Ingrijpend, ook juridisch. Er zit heel veel werk achter. Dan vraag ik me af waar mevrouw Woldhuis zich op baseert als ze zegt dat de prioriteit bij de gemeente laag ligt. Mijn indruk is in ieder geval het omgekeerde.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Mijnheer Van der Laan, moet ik nu gaan handjes klappen omdat er eerst iets moet gaan plaatsvinden en dat we dan actie gaan voeren? Anderhalf jaar geleden heeft mevrouw Van Duin ook al gezegd: er gebeurt hier van alles in de stad en we moeten nu actie ondernemen. Het is anderhalf jaar later en dan gaan we nu alsnog in gesprek of onderzoek doen. Ik vind dat geen prioriteit stellen. Dank u wel, voorzitter.

De VOORZITTER: De heer Banach.

De heer BANACH (Student en Stad): Dank u wel, voorzitter. U was er anderhalf jaar geleden ook bij en toen hebben we met zijn allen ingestemd op dit plan, wat we hebben gedaan. We kunnen nu constateren dat het niet genoeg is, maar destijds hebt u ook geen aanzet gegeven in de zin van 'dit is niet genoeg prioriteit'. Toen hebben we u ook niet gehoord. We moeten wel constateren dat het niet genoeg is, maar ik vraag mij wel af wat we toen dan wel hadden moeten doen.

De VOORZITTER: Mijn voorstel is dat we dit afronden.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Ja, ik vind het een heel gekke opmerking. Voorzitter, mag ik daar nog even kort op reageren?

De VOORZITTER: Ja, natuurlijk.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Oké, dank u wel. Ik heb gewoon alle voorstellen die u hebt gedaan en mevrouw Van Duin, volledig gesteund. Dus ik snap de vraag niet.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Blom.

De heer BLOM (VVD): Dank u wel, voorzitter. Wij delen de zorgen van andere partijen en we zijn blij met de brief die gisteren gekomen is. Die beantwoordt ook aan de zorgen zoals wij die ook hebben. Uitbuiting moet te allen tijde worden aangepakt. Verder sluiten we ons aan bij de woordvoering van D66. Dank u wel.

De VOORZITTER: De heer Ubbens.

De heer UBBENS (CDA): Dank u wel, voorzitter. Ja, ik sluit mij korthedshalve ook aan bij de woordvoering van D66.

De VOORZITTER: Het woord is aan de wethouder.

Wethouder VAN DER SCHAAF: Dank u wel, voorzitter. Om even aan alle misverstanden een eind te maken: dit heeft al lange tijd grotere prioriteit van het college, de aanpak van het probleem waar we het hier over hebben. Ik zal zo meteen ook uitweiden waarom. Of eigenlijk: waarom het een prioriteit heeft, hoef ik u niet uit te leggen. Er is een aantal insprekers geweest, het is eerder door uw raad ook geagendeerd. Het is volkomen terecht dat wij hier naar aanleiding van een aantal mediaberichten weer met elkaar over spreken want dit is een van de grootste problemen, zo niet het grootste probleem, die op dit moment spelen op de verhuurmarkt van Groningen. Het is natuurlijk onaanvaardbaar in onze stad, in een studentenstad als Groningen, dat studenten, jonge mensen die hier in deze stad willen studeren, op veel te grote schaal in aanraking komen met verhuurders die, voorbeelden zijn hier te over genoemd, op allerlei manieren over de schreef gaan. Van te hoge huren vragen en huurcontracten laten afsluiten die helemaal niet mogen tot intimidatie, tot pesterijen. Echt niet alleen de afgelopen jaren, dat vindt al lange tijd plaats in onze stad en het wordt inderdaad tijd, daar zijn we vorig jaar mee gestart, om dat stevig aan te pakken. Voor alle duidelijkheid: die prioriteit is er maar ik zeg u er wel bij: gemakkelijk is dat niet. De illusie dat wij hier in de gemeenteraad even kunnen vertellen: zo en zo gaan we het doen en dan is het probleem over een paar jaar opgelost, zo is het helaas niet. Dat heeft met allerlei juridische posities te maken, daar zal ik zo meteen wel over uitweiden. Maar laten we vooropstellen dat dit college met iedereen in de stad, studenten, journalisten, raadsleden die zich hier druk om maken, volkomen dezelfde prioriteit deelt. En daar hebben we de afgelopen tijd ook buitengewoon veel aandacht voor gehad.

Er is sinds dat plan waar we het over hebben gehad vorig jaar, het nodige gebeurd en de signalen krijgen we op allerlei manieren. De heer Schimmel zei: is er dan soms media-aandacht nodig om in actie te komen? Ja, soms wel. Soms horen we pas dingen voor het eerst via de media. Maar soms horen we dingen ook via studentenorganisaties, via onze eigen organisaties, via signalen vanuit uw raad en inderdaad niet in de laatste plaats via de media en in het bijzonder door Sikkom die daar buitengewoon actief in is. Laat ik vooropstellen: dat helpt ons. Sikkom is niet de oorzaak van het probleem, nee, Sikkom helpt ons in het bestrijden van dit probleem en dat geldt ook voor u.

Maar we hebben inderdaad een brede aanpak. Een brede aanpak die hiermee begint, laten we dat even niet vergeten, dat we een markt willen creëren door bij te bouwen, goede woningen via corporaties of andere nette verhuurders op de studentenmarkt. We investeren in een betere samenwerking, een betere voorlichting en ook een betere informatiepositie voor de studenten zelf. We werken samen met studentenorganisaties zoals de GSb en ja, we gaan ook, dat hebben we in deze brief aangekondigd, anders hadden we dat aangekondigd in de evaluatie van 'Kamers in de lift' maar dat hebben we nu al gedaan vanwege dit debat, met huurteams werken die we ook vanuit de gemeente willen ondersteunen om op die manier de GSb, de studenten die zich daarvoor inzetten, op een professionelere manier te kunnen ondersteunen om studenten bij te staan in hun gevecht met sommige verhuurders. En, niet in de laatste plaats, het belangrijkste onderwerp van dit debat: we hebben de laatste tijd veel geïnvesteerd, veel dingen opgehaald want het gaat inderdaad wel degelijk om signalen verzamelen. Er werd net gezegd: moeten wij in gesprek? Moeten we dingen onderzoeken? Nee, het gaat echt om informatie verzamelen, dat is buitengewoon belangrijk, ook via het Meldpunt Ongewenst Verhuurgedrag, waar de afgelopen tijd toch enkele tientallen meldingen zijn binnengekomen en het gaat om het verkennen van juridische mogelijkheden om er daadwerkelijk wat aan te doen.

En inderdaad, de heer Schimmel zei dat al terecht: er zit een bestuursrechtelijke kant aan en er zit een strafrechtelijke kant aan. Het gaat erom zoveel mogelijk die verschillende aanpakken samen te brengen. Dus samenwerking tussen gemeentelijke juristen, gemeentelijke handhavers en politie en op die manier informatie naast elkaar leggen en kijken of we tot een gerichte aanpak kunnen komen. En inderdaad is daar tijd voor nodig om dat goed te doen. Een van de ideeën om daar meer instrumentarium voor in handen te krijgen hebben wij ontwikkeld met die tweede verhuurdersvergunning als het ware, naast de bestaande

onttrekkingsvergunning, om op die manier ook meer in te kunnen grijpen wanneer er sprake is van verkeerd verhuurgedrag en daar meer sancties op te laten treden. Het huidige instrumentarium, onze eigen onttrekkingsvergunning maar ook de wet is heel eerlijk gezegd buitengewoon beperkt. Je kan ontzettend veel doen als het gaat om de Woningwet met bestuurlijke boetes. Daar kun je heel veel aan doen. Maar als het echt gaat om criminele of semicriminele activiteit of stelselmatig te hoge huren vragen, dan is het in ieder geval voor de gemeente lastig om daarin op te treden. We vechten in die zin met de aanpak die wij in Groningen voorstaan wel beetje tegen de klippen op van de Haagse wetgeving van de afgelopen jaren en ik heb helaas niet het idee dat het de komende jaren verandert. Het werd bijvoorbeeld al door een van de sprekers genoemd, de Wet Doorstroming huurmarkt, dat is nou typisch zo'n wet die inderdaad niet meehelpt, die de rechtspositie van huurders verslechtert en meer ruimte biedt aan mensen met kwade bedoelingen om huurders hun rechten te ontzeggen. Maar goed, daar hebben we mee te dealen en we zijn dus op zoek om te kijken, binnen het instrumentarium, wat we wel kunnen doen. We zullen ook samen met andere gemeentes, want we zijn echt niet de enige gemeente in Nederland die hier last van heeft, er zijn meer gemeentes die met hetzelfde probleem worstelen, lobbyen om meer wettelijk instrumentarium bij het Rijk te creëren, zodat wij lokaal kunnen optreden, want dat is echt nodig.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Duin.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Ja voorzitter, de wethouder refereerde net aan het plan om de extra vergunning te gaan invoeren. Ik heb daarnet in mijn woordvoering ook wel dingen over aangegeven die wat mij betreft ontbreken. Het idee zit alleen op kamers maar het probleem is natuurlijk veel breder, dat zit ook in de studio's die worden verhuurd. Wat vindt de wethouder van het idee om die vergunning ook daarop van toepassing te laten zijn?

Wethouder VAN DER SCHAAF: Voorzitter, ik vind op zich het thema dat u aansnijdt volkomen terecht. De vraag is even of het kan. Het gaat nu iets te ver om daar nu over in detail te treden. Laat ik in ieder geval nog even zeggen, om dit punt van die nieuwe vergunning nog even af te maken; er werd ook gevraagd over wat voor termijn we het dan hebben: wij hopen met een voorstel naar u te komen met de inwerkingtreding in de eerste helft van volgend jaar. Dat is toch nog relatief snel, zou ik zeggen, voor zo'n verordening die dan mogelijk nodig is en we zullen in de voorbereiding met u, stel ik voor, een soort werksessie organiseren waar al dit soort vragen die u stelt maar ook vragen die mevrouw Brouwer stelde, aan de orde kunnen komen. Ik heb meer van die suggesties gehoord over punten die we er wel of niet aan kunnen hangen, zodat we dat goed met elkaar kunnen bediscussiëren en uiteindelijk in een voorstel kunnen gieten dat op breed draagvlak kan rekenen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Duin.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Dus de wethouder zegt nog niet toe om echt met een voorstel te komen dat breder kijkt dan alleen kamers.

Wethouder VAN DER SCHAAF: Als het zou kunnen, zeg ik het bij dezen toe. Het gaat er niet om kamerverhuur te bestrijden, het gaat erom ongewenst verhuurgedrag te bestrijden en dat hangt inderdaad niet per se vast aan kamers. Maar de vraag is even of dat kan dus daarom maak ik even een voorbehoud. Dus dat even over die juridische mogelijkheden, die tot op zekere hoogte beperkt zijn. Maar laten we voorop stellen: we zullen er de komende tijd alles aan doen, en dat hebben we ook de afgelopen tijd in voorbereidende zin gedaan, niet alleen in voorbereidende zin, daar kom ik zo nog even bij de beantwoording van de vragen op terug, om zowel in juridische zin de zaak op orde te maken, en daar hebben we deels ook een pioniersrol in, omdat dit niet in alle gemeentes hoog op de agenda staat, maar bij een aantal wel, als ook, en dat doen we ook al, in een gecoördineerde aanpak met de verschillende gemeentelijke geledingen en de politie heel nadrukkelijk een-op-een samenwerken om zaken naast elkaar te leggen en als het nodig is via bestuurlijke boetes, maar die hangen weer aan de Woningwet, op te treden.

Dan is het ook goed, denk ik, om even in te gaan op de vragen die in het spoeddebat zijn gesteld naar aanleiding van de berichtgeving van Sikkom. Ik kijk even op mijn papier. De vraag die als eerste gesteld wordt is wat het college vindt van de gedragingen van de verhuurder zoals vermeld in het stuk van Sikkom. Nou, dat lijkt me volstrekt helder, dat hebben wij in een brief aan de raad aangegeven en ik heb ook net in mijn bewoordingen aangegeven dat dit echt uitermate ongewenste zaken zijn. Dat moeten we met wortel en tak in onze stad willen uitroeien.

Vervolgens is ook de vraag gesteld welke acties het college inmiddels heeft ondernomen in dit specifieke geval, inderdaad na berichtgeving. Overigens is ook al eerder geconstateerd dat hier een berging werd gebruikt als slaapkamer. Daar hebben wij de eigenaar ook op gewezen en hem opgedragen om dat zo snel mogelijk te veranderen. Op basis van berichtgeving is duidelijk dat de eigenaar dat niet heeft gedaan. Intussen zijn we ook deze ochtend nog opnieuw langs geweest en is er geconstateerd dat het nog steeds het geval is. We zijn nu weer aan het kijken hoe hoog de bestuurlijke dwangsom zal moeten zijn om dit alsnog in orde te maken.

De consequentie van het voorbeeld dat Sikkom heeft genoemd is ook dat studenten eigenlijk te veel huur hebben betaald, op basis van het puntensysteem. Daar kunnen we helaas niet zoveel aan doen als gemeente. Voor dat punt zullen studenten toch echt zelf naar de huurcommissie moeten gaan.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Duin.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Voorzitter, u zou natuurlijk die studenten wel in contact kunnen brengen met het huurteam van de GSb.

Wethouder VAN DER SCHAAF: Dat doen we zeker, voor zover dat nog niet al gebeurd is. Dat is ook een van de punten waarop wij willen samenwerken met de GSb en met die gemeentelijke huurteams, waarvoor we een voorstel voor u willen doen.

De vierde vraag die gesteld is, gaat specifiek over bemiddelingsbureaus. Daar hebben we een reactie op gegeven in onze brief. Het lastige is dat faillietgaan een privaatrechtelijke situatie is, dus daar zijn wij als gemeente geen partij in. Ook hier zou in de toekomst een dergelijk vergunningensysteem waar ook bemiddelingsbureaus onder zouden kunnen vallen, wellicht een mogelijkheid zijn om toch ook bestuurlijk, publiekrechtelijk iets te doen om de praktijken van dit soort bureaus te beëindigen.

Tot slot wordt de vraag gesteld, dat is vraag vijf, hoe vaak wij gebruikgemaakt hebben van onze bevoegdheden om malafide pandeigenaren aan te pakken. Het lastige wat zich hier voordoet, is dat de categorie 'malafide eigenaren' juridisch niet bestaat. Het klinkt als een heel formeel antwoord maar dat maakt het echt heel lastig en het geeft wel even een beeld van waar onze mensen in de praktijk mee te maken hebben. Wanneer wij een misstand constateren, bijvoorbeeld op grond van het Bouwbesluit, dan grijpen wij gewoon in. Dan gaan we er naartoe, dan schrijven we mensen aan en zullen er uiteindelijk ook dwangsommen opgelegd worden. Het is zonneklaar, dat is net in de discussie ook wel geschetst, dat de meldingsbereidheid van studenten over het algemeen door allerlei redenen laag is. We hopen ook met die huurteams nog meer informatie te kunnen verzamelen dan wij nu al hebben en daarmee ook vaker te kunnen optreden.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Duin.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Voorzitter, ik denk dat de wethouder wel weet wat wij met malafide pandeigenaren bedoelen. De wethouder heeft ook aangegeven dat er via het meldpunt tientallen meldingen zijn binnengekomen. Wat wij willen weten is, op het moment dat het college misstanden constateert, hoe vaak in de afgelopen anderhalf jaar daar ook daadwerkelijk actie op is ondernomen en wat voor actie daarop is ondernomen. Misschien dat de wethouder dat kan beantwoorden?

Wethouder VAN DER SCHAAF: Als u een cijfer wilt, vind ik dat heel lastig, want dan zouden wij moeten kijken wanneer er sprake is van volgens uw definitie malafide praktijken. Maar ik kan u verzekeren, en ik kan dat voor u in die werksessie ook wat vaker in beeld brengen, dat wanneer er misstanden voorkomen, of dat nu op het gebied van de Woningwet is wanneer er zaken niet in orde zijn of dat het nou een verhuurder is die volgens u malafide is of niet, wij dan zullen optreden. Dat is gewoon, denk ik, het antwoord op uw vraag.

De VOORZITTER: Laatste opmerking. Een afrondende vraag nog op dit punt?

Mevrouw VAN DUIN (SP): Ja voorzitter, dan zou ik nog graag een brief van het college krijgen waarin staat welke acties zijn ondernomen op de meldingen die via het meldpunt en via de GSb zijn binnengekomen.

Wethouder VAN DER SCHAAF: Dat is weer een andere vraag. Er zijn meldingen binnengekomen en op basis daarvan hebben wij een aanpak ontwikkeld en wanneer er sprake is van iets waarbij wij kunnen

optreden, dan treden wij op. Ik wil best, en dat doen we ook altijd in onze rapportages over handhaving, u op dat moment informeren hoe vaak dat aan de orde is, maar het gaat mij nu even te ver om op basis van een definitie die u in uw hoofd hebt, te zeggen: dan is er opgetreden en dan niet. Ik begrijp uw ongenoegen maar dit geeft wel even het dilemma aan waar wij als gemeente in zitten. Het is geen onwil, maar volgens mij begrijpt u ook best wat de beperkingen in dat opzicht bij ons zijn.

De VOORZITTER: De heer Schimmel.

De heer SCHIMMEL (D66): Dank u wel, voorzitter. Los van de definitie die de SP eraan hangt, ben ik gewoon nog steeds wel benieuwd naar hoeveel meldingen er zijn binnengekomen en of er überhaupt een actie op is gepleegd en wat voor actie dan precies. Ik neem aan dat u dat weet en dat u dat gewoon even schriftelijk kunt terugkoppelen?

Wethouder VAN DER SCHAAF: Ja, natuurlijk. Wij komen binnenkort met de evaluatie 'Kamers in de lift' en dan gaan we het ook hebben over het meldpunt, hoeveel meldingen daar op dat moment zijn binnengekomen en daar zal ook precies in staan wat wij daarmee gedaan hebben. Maar het gaat wel erg ver als u per geval een rapportage wilt wat er precies mee gebeurd is. Maar in algemene zin kunnen we daar prima op rapporteren en dat is ook zeker de afspraak die wij met u hebben gemaakt.

Verder is er een vraag gesteld over het onderzoek van de Rijksuniversiteit Groningen van de heer Vols, dat er met de nieuwe wetgeving meer mogelijkheden zijn om zaken aan te pakken. We zijn daar op dit moment met de heer Vols over in gesprek om te kijken wat dit nu betekent. Dat zou dus ook kunnen helpen bij die nieuwe vergunning die wij willen introduceren om effectiever te kunnen zijn.

Nadat ik afrond, zou ik nog graag de burgemeester even de kans willen geven op een aantal punten die genoemd zijn te reageren vanuit zijn portefeuille.

Ik zou in ieder geval willen afronden met waar ik mee begon. Dit is een buitengewoon groot probleem in de stad. We hebben daar de afgelopen anderhalf jaar buitengewoon veel energie in gestoken. We hebben ook met andere gemeenten samengewerkt om instrumentarium te ontwikkelen. Dat is niet makkelijk. Wat ik al zei, we vechten soms tegen de klippen op van wetgeving die er is. Maar laten we vooropstellen dat we met een aantal maatregelen die we hier hebben aangekondigd een stap verder zullen zijn en dat wij een gezamenlijke ambitie hebben met de mensen die hier hebben ingesproken om deze onaanvaardbare zaken in de stad binnen een paar jaar met wortel en tak te hebben uitgeroeid.

De VOORZITTER: De heer Banach.

De heer BANACH (Student en Stad): Ja dank u wel, voorzitter, ik ga ervan uit dat u de vraag gaat beantwoorden. Eigenlijk zie ik een beetje twee situaties. Allereerst de vraag: hoe gaan we ervoor zorgen dat we een schonere verhuurmarkt krijgen qua verhuurders en bemiddeling? En die aanpak ondersteun ik. Alleen, de vraag die nog even openligt bij mij is: waarom gebeurt er zo weinig met al die aangiftes die er gebeuren over al die excessen die er plaatsvinden? Dat is inderdaad het veiligheidsvraagstuk en ik neem aan dat u daar nu op ingaat?

Burgemeester DEN OUDSTEN: Ja, als u mij toestaat, doe ik dat even vanaf deze plaats. We hebben in de afgelopen periode goed gekeken naar wat er nu binnenkomt bij de politie en wat er wordt doorgeleid naar de rechter. Ik denk dat dit een belangrijk punt is. We zien dat die zaken die worden binnengeleid er relatief weinig zijn. We hebben contacten, we hebben forse gesprekken gevoerd met de politiemensen die specifiek voor studenten aan de slag zijn. Die beoordelen eigenlijk ook dat de aangiftes die gedaan zijn, bijvoorbeeld van intimiderend gedrag, we hebben daar net een paar voorbeelden van gehoord, een topje van de ijsberg zijn en dat er veel meer aan de hand is dan dat er bij de politie op tafel komt. En tot slot constateren wij dat we zaken die op tafel komen, relatief vaak geseponneerd worden. Daar kun je natuurlijk heel veel gedachten hebben waarom dat zo zou zijn. Bewijsbaarheid is natuurlijk vaak ingewikkeld. Dat onderwerp hebben wij ook in het driehoeksoverleg aan de orde gehad en samen optrekkend met de aanscherping die nu in deze brief staat, zullen wij onmiddellijk kijken naar wat voor zaken er zijn en of we die beter kunnen doorgeleiden via het Openbaar Ministerie naar de rechter dan hoe het tot nu toe gaat. Dat is het eerste.

Het tweede is: hoe kunnen wij studenten bewegen om meer aangifte doen van de misstanden zoals ze zojuist hier aan de orde zijn geweest? We denken dat het belangrijk is dat studenten daar ook echt mee naar de politie gaan, maar dan moeten ze eigenlijk van twee kanten overtuigd zijn dat er ook iets mee gebeurt. De eerste kant is dat men echt iets met de inhoud van de aangifte doet en het tweede is, maar dat is een punt dat ingewikkelder is, dat als dit leidt tot intimiderend vervolgedrag van de verhuurder, er ook een vorm

van bescherming moet zijn tegen dat vervolgedrag. Dat is een lastig punt natuurlijk, dat kunt u zich voorstellen. Maar het is wel iets wat onze aandacht heeft. Het driehoeksoverleg is zich ten volle bewust van het feit dat wij nu al moeten beginnen om dat veel beter in kaart te brengen en daar scherp op te opereren. En we zullen straks als de bestuursrechtelijke maatregelen worden genomen via een vergunningstelsel, ook veel meer gezamenlijke instrumenten in handen hebben om dit aan te pakken. We kunnen wij ook echt als een overheid proberen adequaat op te treden. Dat zou ik nu eigenlijk op uw vraag willen zeggen.

De VOORZITTER: De heer Banach.

De heer BANACH (Student en Stad): Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor de uitleg. Even een concrete situatie. Er is bijvoorbeeld een verhuurder tegen wie vijftien aangiftes liggen bij de politie. Die worden alle vijftien geseponeerd. Dat had dan misschien te maken met dat er net te weinig bewijs is, alhoewel ik in sommige gevallen ook echt wel weet dat er wel degelijk harde bewijzen zijn. Dan is toch de vraag: moeten we dat dan maar gewoon laten gebeuren? Ik snap dat we er wel bovenop zitten maar er moet toch iets meer zijn hoe we daar dan tegen op kunnen treden, dan dat wij zeggen: vijftien keer net te weinig bewijs, oké we laten vijftien keer die zaak seponeren? We weten dat er iets speelt. Dan moeten we toch de mogelijkheid hebben om daar iets strafrechtelijks mee te doen?

Burgemeester DEN OUDSTEN: Ik begrijp uw punt. Allereerst zijn het professionals bij de rechtbank die beoordelen of ze er iets mee kunnen of niet. Tegelijkertijd zijn er ook allerlei andere invloeden op of iets geseponeerd wordt of niet. Op het moment dat wij dit als gemeente als een belangrijke prioriteit zien, dan zal er ook in het driehoeksoverleg een vervolg op moeten worden gegeven. Dat is de beste waarborg dat alleen maar die zaken geseponeerd worden die je ook echt niet verder kunt brengen.

De VOORZITTER: Mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Ja, ik heb ook nog een vraag aan u. Het is een bijzondere situatie dat je een vraag stelt aan de voorzitter. Ik heb een vraag over de capaciteit. Zoveel bewijslast verzamelen voor deze zaken vraagt een behoorlijke capaciteit en behoorlijk veel tijd. Kan het ook zo zijn dat vooral een tekort aan capaciteit bij de politie oorzaak is geweest tot nu toe, waardoor er onvoldoende aandacht is gevraagd voor deze problematiek?

Burgemeester DEN OUDSTEN: Nou, er is altijd op allerlei fronten een capaciteitsprobleem maar dat mag op het moment dat wij hier bij de gemeente veel belang aan hechten, geen overheersende reden zijn waarom er veel blijft liggen.

Mijn voorstel zou eigenlijk zijn, want ik merk dat we nu heel erg in detail gaan op hoe dat proces gaat, als u zegt: wij willen daar graag verder over praten, om hier nog eens wat meer informatie onder te leggen en het in de commissie te agenderen. Zullen we dat doen? Goed.

De VOORZITTER: Kunnen wij nu dan afronden? Mevrouw Van Duin.

Mevrouw VAN DUIN (SP): Ja voorzitter, ik heb nog een aanvullende vraag. We hebben wel vaker gehoord dat mensen die aangifte willen doen bij de politie te horen krijgen dat het gaat om een civiele zaak en geen strafrechtelijke zaak en dat zij daarom door de politie worden weggestuurd. Kunt u daar nog een reactie op geven?

Burgemeester DEN OUDSTEN: Ik heb dat ook gehoord maar ik kan daar op dit moment niet veel over zeggen, omdat ik het niet weet. Het is een goed punt dat u hier aangeeft. Ik denk dat wij echt de zaak even bij elkaar moeten halen, voor u de goede informatie op een rij moeten zetten en dan gaan we er gericht over spreken met elkaar. Ja? Zo doen? Dan beschouw ik dit onderwerp nu als afgerond.

3.b: Verzoek interpellatiedebat over wetsvoorstel tot samenvoeging van de gemeenten Groningen, Haren en Ten Boer

De PLV VOORZITTER: Dit betreft een interpellatiedebat dat door de gehele raad is aangevraagd. De normale volgorde die wij hanteren is dat eerst de interpellant de mogelijkheid krijgt om vragen te stellen en dat dan het college ter beantwoording zal spreken. Eerst de interpellanten, dan het college en dan de

andere fracties ter aanvulling met andere vragen en opmerkingen. Mag ik de heer Luhoff namens D66 en namens de raad het woord geven?

De heer LUHOFF (D66): Dank u wel, voorzitter. Ja, het is bijzonder want het is natuurlijk een interpellatie met 39 interpellanten, maar het lijkt ons wel dienstbaar dat één iemand even het woord voert in eerste instantie. Voorzitter, afgelopen vrijdag heeft de minister van Binnenlandse Zaken een wetsvoorstel tot samenvoeging van de gemeente Groningen, Haren en Ten Boer aangeboden aan de Tweede Kamer. En in dit wetsvoorstel wordt gesproken over een reguliere herindeling in plaats van de door ons eerder gewenste lichte variant van de samenvoeging. Namens alle fracties in deze raad wil ik daarover een drietal vragen stellen aan het college.

Wat vindt het college van het wetsvoorstel, zoals dat nu aan de Tweede Kamer is aangeboden? Wat zijn de consequenties van de keuze van de minister om in dit geval een reguliere samenvoeging voor te leggen in plaats van de lichte variant? En drie, ook naar aanleiding van de opmerking die de burgemeester afgelopen maandag al naar buiten had gebracht, de oproep tot snelle behandeling: kan het college ons toezeggen om ook namens de raad de beide Kamers te vragen om zo spoedig mogelijk duidelijkheid te verschaffen over het besluit dat moet worden genomen? Dank u wel, voorzitter.

De PLV VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Luhoff. Dan gaan we naar de burgemeester.

Burgemeester DEN OUDSTEN: Ja voorzitter, wat vindt het college van het wetsvoorstel? Ja, wij vonden en vinden dat het wetsvoorstel om te komen tot een lichte herindeling een beter voorstel is dan wat er nu ligt. Laat ik daar maar even mee beginnen. Dat heeft natuurlijk te maken met uw tweede vraag: wat betekent dat nou met de administratieve rompslomp?

Het voorstel dat de Provincie heeft gedaan aan de minister om over te gaan tot een lichte herindeling, zou zo zijn dat de grootste gemeente, zijnde Groningen, zich niet opheft en de andere gemeenten worden toegevoegd aan de grote gemeente. Dat levert minder administratieve rompslomp op en gaat sneller. Het doet eigenlijk meer recht aan de verhoudingen. Daar hadden wij met de gemeente Ten Boer volstreekte overeenstemming over. Er was geen enkel probleem. Het wetsvoorstel dat er nu ligt, gaat daar in die zin aan voorbij, omdat het uitgaat van een normale herindeling. Dat is op zichzelf, even technisch gesproken, wel logisch dat de ministerraad dit heeft gedaan. De Raad van State heeft gewoon puur gekeken naar het beleidskader onder een lichte herindeling en onder een normale herindeling. Daarin staat heel simpelweg dat bij een lichte herindeling alle gemeenten die betrokken zijn bij de herindeling moeten instemmen met die lichte herindeling. Als een gemeente dat niet doet, dan is er geen sprake van het volgen van dat beleidskader rondom een lichte herindeling. Dus in technische zin heeft de ministerraad gewoon een goed wetsvoorstel ingediend. We hadden alleen gehoopt en ook verwacht dat het, gegeven deze bijzondere situatie, anders zou uitpakken. Nu dat niet zo is, moeten wij onder ogen zien dat er een aantal extra administratieve handelingen aan de orde is, waaronder de overgang van een paar duizend ambtenaren naar een nieuwe situatie. De gemeente Groningen wordt opgeheven; dat betekent dus dat er weer een nieuwe gemeente moet worden ingesteld. Dat geeft ook een administratieve overgangssituatie. Er is toezicht van de Provincie op de financiële besluitvorming bij ons. Dat hoeft allemaal niet heel ernstig te zijn maar het is er wel. Je kunt ook met de Provincie afspreken dat dit een licht toezicht is, dat is ook al in bespreking. Je kunt ook proberen de administratieve situatie rond de overgang van ambtenaren van alle gemeenten naar de nieuwe gemeente administratief soepel te laten verlopen maar het is wel extra werk. Dat is het verschil. En dan hebt u ongetwijfeld ook gelezen dat er ook nog voor drie functionarissen een nieuwe positie aan zit te komen; ze zijn alle drie hier aanwezig: de griffier, de gemeentesecretaris en de burgemeester. Daar is allemaal overheen te komen maar het is er wel en het doet minder recht aan het uitgangspunt van de herindeling zoals wij met elkaar in de raad hebben besproken. Dat is op zichzelf heel erg jammer.

Dan zijn er eigenlijk nog twee punten die ik naar aanleiding van uw derde vraag wil aangeven. Het eerste is: we moeten aandringen op snelheid. Als er nou één punt is waar de drie gemeenten het over eens zijn, dat dit belangrijk is, is het snelheid. Het is denk ik ook voor de gemeente Ten Boer maar ook voor de gemeente Haren en ook voor de gemeente Groningen belangrijk dat aan dit gedoe een eind komt. We moeten gewoon zorgen dat er snel helderheid komt want uiteindelijk moet er, als er wat voor besluit dan ook uitkomt, ook veel hersteld worden. De verhouding moet ook hersteld worden maar er moet ook hard gewerkt worden om de nieuwe gemeente zo goed mogelijk vorm te geven. Dat vereist dat wij heel snel weten wat er in de Tweede Kamer en in de Eerste Kamer gebeurt. We hebben er ook al op aangedrongen via partijkanalen bij het presidium van de Tweede Kamer dat die snelheid ook echt zoveel mogelijk wordt betracht en ik hoop eerlijk gezegd ook dat dit leidt tot een behandeling nog dit jaar, maar anders misschien begin volgend jaar, maar niet pas tegen de zomer van volgend jaar. Dat zou eigenlijk onverantwoord zijn.

Ik denk dat iedereen zich er in Den Haag ook wel van bewust is dat die snelheid nodig is en we zullen ons best doen om dat ook te bewerkstelligen.

Tot slot het laatste punt. Nu we in dit stadium zitten, hebben wij toch het beeld dat het belangrijk is dat wij zoveel mogelijk gedrieën in gesprek komen met elkaar om ook zoveel mogelijk, daar waar het kan, de toekomstige situatie als wij gaan herindelen overeenkomstig het wetsontwerp voor te bereiden. Dus wij hebben als college het beeld dat het verstandig is om het gemeentebestuur van Haren te vragen om toch weer met ons in gesprek te komen. Dat is niet om op het andere spoor dat zij lopen invloed uit te oefenen. Wij respecteren dat zij strijden voor het voortbestaan van hun gemeente, zoals zij dat zien. Dat is ook hun democratisch recht. We kunnen ook in die zin niet iets met schuld of andere dingen. Zij oefenen gewoon hun democratische recht uit. Maar tegelijkertijd zeggen we ook: neem ook je verantwoordelijkheid, nu we in dit stadium zitten, om als het anders uitpakt, nu al met ons te bekijken op welke manier we samen die nieuwe gemeente kunnen vormgeven. We hebben dat in het begin gedaan; toen heeft het een tijdje stilgelegen omdat in de strategie van de gemeente Haren de gesprekken met ons niet meer pasten. We hebben het idee dat we nu, in dit stadium, die uitgestoken hand toch weer op Haren moeten richten en dat zullen we gaan doen.

De PLV VOORZITTER: De heer Bolle.

De heer BOLLE (CDA): Ja dank u, voorzitter. Hoe groot acht de kans het college dat die uitgestoken hand, zoals de burgemeester het noemt, ook wordt aangepakt?

Burgemeester DEN OUDSTEN: Wij gaan daar niet over, maar we hebben wel ons uiterste beste gedaan om ook in de periode die eigenlijk tot nu voortduurt, waarin we inhoudelijk volstrekt uit elkaar lopen, bijna diametraal tegenover elkaar staan, dat te doen om het behoud van goede verhoudingen. En wij denken dat het ook bij dit stadium past om zo'n brief met een uitnodiging van deze strekking aan Haren te doen.

De PLV VOORZITTER: Mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Voorzitter, nog even over dit punt. De burgemeester heeft het over een uitgestoken hand. Nu moet ik dat toch even zeggen want de uitspraak in het Dagblad van het Noorden werd toch niet als een uitgestoken hand gevoeld. Sterker nog, als olie op het voer. De opmerking: "Dit is de schuld van Haren en het kost tijd en geld". Ook de burgemeester heeft dat gezegd. Kunt u daar nog wat over zeggen?

De PLV VOORZITTER: De burgemeester.

Burgemeester DEN OUDSTEN: Ja, dat wil ik met alle genoegen doen, mevrouw Woldhuis. Ik heb op de vraag: "Wat is de oorzaak van het feit dat dit nu zo gebeurt?" precies dezelfde uitleg gegeven als ik nu doe. De technische oorzaak is dat één gemeente niet instemt. Dat is een feit. Daar kan ik niets aan veranderen. Daar kan ik ook geen alternatief feit tegenover zetten, dit is gewoon wat er gebeurt is. Het andere punt dat daar natuurlijk naast staat, is dat het niet zo moet worden beoordeeld dat zij iets doen wat onbetamelijk is want dat doen ze niet. Zij oefenen hun democratisch recht uit om een positie te kiezen. En zo heb ik dat ook verwoord. En dat wij dat lastig vinden, is iets wat ik hier zeg en wat ik ook tegen de media zeg. Maar het is niet onoverkomelijk.

De PLV VOORZITTER: Dank u wel. Zijn er dan nog andere vragen? De heer Lammers, Student en Stad.

De heer LAMMERS (Student en Stad): Ja, we hebben het wetsvoorstel van de minister gelezen en ook de bijgevoegde toelichting daarbij. En in verband daarmee hebben we twee vragen. We hebben als raad in 2016 aan de ene kant uitgesproken dat we de nieuwe gemeente, bestaande uit de drie gemeenten, als sterkere bestuurlijke eenheid zien. Dit zie je terugkomen in wat de minister in zijn toelichting bij het wetsvoorstel schrijft. Maar daarnaast hebben we ook als raad aangegeven door te willen gaan met alleen Ten Boer, wanneer een herindeling op beletsel kan stuiten, als het om drie gemeenten gaat. Ik zie hier de minister niets over schrijven richting de Tweede Kamer.

Daarom de vraag aan het college: wat vindt het college ervan dat wat in onze ogen toch wel een significante aanmerking is van onze raad op dit hele proces, de minister dit niet verwoordt naar de Tweede Kamer toe? En dan een tweede vraag: ziet het college de beslissing om af te zien van een lichte variant als een vorm van beletsel op het hele proces?

De PLV VOORZITTER: Ja, dit was meer dan een interruptie. Ik had verwacht dat we alle fracties even langsgingen en dat we de vraag even konden verzamelen. Zijn er andere fracties die nog meer vragen aan het college willen stellen? Mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Dank u wel, voorzitter. In aanvulling op de vorige spreker: ik ben het volledig met mijnheer Lammers eens dat wij toen inderdaad hebben gezegd: "We willen niet te veel gedoe." U noemt het een beletsel; ik noem het even te veel gedoe. En dat dit nu wel degelijk het geval is. Bij mijn weten is het nog nooit voorgekomen dat een gemeente met de omvang van Groningen wordt opgeheven. Kunnen we daarvan de problemen wel overzien? Komt er niet te veel gedoe van?

Ik had nog een vraag aan de burgemeester. Goed dat er gesprekken zijn en dat Haren ook weer wordt uitgenodigd bij de gesprekken, alleen, hoe kunnen we voorkomen dat de nieuwe burgemeester straks in Haren met pek en veren er weer uit wordt gestuurd? Het vertrouwen in Haren is wel degelijk beschadigd en in het kader van de rol van burgemeester is het belangrijk om het vertrouwen van de inwoners te herstellen. Hoe gaat u dat doen? Hebt u daar al een idee van? En is het goed om in de gesprekken die de burgemeester straks met Haren voert, toch eens aan te geven wat Haren er voor baat bij heeft om bij Groningen te komen, zodat men zich straks niet als een grote verliezer uit de bus voelt komen? Dank u wel.

De PLV VOORZITTER: Wie dan? De heer Sijbolts, Stadspartij.

De heer SIJBOLTS (Stadspartij): Ja dank u wel, voorzitter. Het is duidelijk dat wat de Stadspartij betrof en betreft, er nooit sprake is geweest van een herindeling met Haren. In die zin hoeft u ook niet met Haren in gesprek. Althans, dat hadden wij liever gezien. Haren heeft van tevoren aangegeven niet te opteren voor de herindeling en heeft dus niet ingestemd. In die zin heeft Haren ook gelijk gekregen met de uitspraak van de Raad van State. Aan de voorwaarden voor een lichte herindeling is nooit voldaan.

De minister heeft nu een voorstel gestuurd naar de Tweede Kamer en de burgemeester noemde dat voorstel logisch. Wat de Stadspartij betreft, was het logischer geweest om Haren dan uit het wetsvoorstel te schrappen. We hebben natuurlijk als gemeenteraden van Groningen en Ten Boer een uitspraak gedaan over een lichte herindeling en dat hebben Provinciale Staten ook gedaan. Het is wat ons betreft nu onduidelijk wat de gevolgen precies zullen zijn want in dit geval is het zo dat de gemeente Groningen een visie mag geven op de besluiten die de gemeenteraad van Haren neemt. Onze vraag is dan ook: als dit nu het geval is, is het dan straks andersom ook het geval als de gemeente Groningen wordt opgeheven? Mag Haren dan bijvoorbeeld een stokje steken voor investeringen van de stad in bijvoorbeeld Groningen Airport Eelde? Dan ook nog de vraag: is het straks ook zo dat de gemeente Groningen onder provinciaal toezicht wordt gesteld, zoals Haren en Ten Boer dat nu ook zijn?

En ik heb eigenlijk een oproep. Die kan ik niet zozeer aan het college doen maar meer aan de partijen in Den Haag, om de herindeling waarin Haren staat uit het wetsvoorstel te schrappen.

De PLV VOORZITTER: U hebt een interruptie van de heer Leemhuis.

De heer LEEMHUIS (GroenLinks): Voorzitter, heeft de Stadspartij ook een oproep aan de partijen in Haren om, als blijkt dat het niet verder komt, in ieder geval snel samen te werken met zowel Groningen als Ten Boer om er een goede, mooie gemeente van te maken?

De PLV VOORZITTER: De heer Sijbolts.

De heer SIJBOLTS (Stadspartij): Ja, als ... dan: volgens mij zijn het al drie verschillende heel mooie gemeentes. En ik heb het ook al eerder gezegd in andere debatten hierover, dat in Haren een democratisch besluit is genomen door een gemeenteraad, door een college. Sterker nog, bij de vorige gemeenteraadsverkiezingen is in Haren een burgerreferendum uitgeschreven. Daar houdt dit gemeentebestuur van Haren zich aan. We kunnen niet vooruitlopen op wat politiek Den Haag besluit. Ik denk dat we moeten kijken wat dan voorligt maar volgens mij is men in Haren zelf wijs genoeg om dat op dat moment zelf af te wegen.

De PLV VOORZITTER: Mevrouw Koebrugge, VVD.

Mevrouw KOEBRUGGE (VVD): Dank u wel, voorzitter. We hebben net van de burgemeester gehoord wat de consequenties kunnen zijn van het voorstel dat nu aan de kamer voorligt: extra kosten en inzet die

verbonden zijn aan de reguliere herindelingsvariant. Beter zou wat ons betreft een lichte variant zijn geweest. Dat zou ook meer zekerheid geven aan de mensen die voor een van de drie gemeenten werken. De vraag is of het college van Haren nu de kans pakt om het herindelingsvoorstel om te buigen naar een lichte samenvoeging. Dit zou namelijk de inwoners van Haren, Ten Boer en Groningen enorm veel geld schelen. De deur heeft bij de gemeente Groningen en Ten Boer altijd opengestaan en dat staat hij ook nog steeds, blijkt ook uit de woorden van de burgemeester zojuist. Het is echter niet de bedoeling dat wij uiteindelijk last gaan krijgen van hoe we dit met elkaar gaan oppakken en dat ook onze medewerkers daar last van ondervinden. We hebben altijd samen willen werken en dat zou ook nog steeds zo moeten zijn. Dit is nu toch echt de laatste kans om, als die herindeling er komt en het lijkt erop dat dit ook gaat gebeuren, te zorgen dat we de beste variant gaan krijgen voor de inwoners, die dus ook het minste geld kost.

De PLV VOORZITTER: U hebt een interruptie van de heer Lammers.

De heer LAMMERS (Student en Stad): Ja dank u, voorzitter. Ik hoor mevrouw Koebrugge van de VVD eigenlijk allemaal negatieve effecten opnoemen van het wetsvoorstel dat nu voorligt. Leest de VVD deze nadelen dan ook als beletsel, zoals we dat benoemd hebben in het raadsvoorstel in juni 2016?

De PLV VOORZITTER: Mevrouw Koebrugge.

Mevrouw KOEBRUGGE (VVD): Nou, uiteindelijk zien wij dat we de herindeling zo kunnen gaan doen. Alleen: voor welke variant ga je dan? En dat is nu aan de Tweede Kamer. Uiteindelijk zul je dus moeten zorgen dat het er voor alle drie de gemeenten zo goed mogelijk uitkomt. Op het moment dat het meer geld kost, zou je dus voor de lichte variant moeten kiezen, zodat je het bespaarde geld wat de VVD betreft, kunt inzetten voor wensen van de bewoners van onder andere Haren, zoals speeltuintjes in de wijken, goede wijkontsluitingen en de renovatie van de scholen. Daar is behoefte aan.

De PLV VOORZITTER: De heer Lammers.

De heer LAMMERS (Student en Stad): Voorzitter, als ik daar nog op mag reageren? Natuurlijk, een lichte variant is altijd beter maar die ligt nu niet voor. Er ligt nu een scenario voor dat voor negatieve effecten gaat zorgen, dat voor een beletsel gaat zorgen. En ook de VVD heeft aangegeven dat wanneer er een vorm van beletsel is in het proces, we verdergaan met alleen Ten Boer. Waarom kiest u er nu dan voor om toch door te gaan met drie gemeenten of insinueert u dat in ieder geval?

Mevrouw KOEBRUGGE (VVD): Maar dat ligt nu bij de Tweede Kamer. Die zal er nu een beslissing over moeten nemen. Ik kom zo ook bij mijn laatste vraag aan het college over wat de mogelijkheden zijn en dat hoor ik dan graag.

Zoals ik aangeef, zijn er opties waar wij het geld liever aan zouden besteden als we tot die herindeling komen en die mogelijkheden zijn er maar die bal ligt nu wel bij Haren, voornamelijk. We weten dat er behoefte is aan de zaken die ik net opnoemde, door de vele gesprekken die wij zelf al in Haren gevoerd hebben.

De PLV VOORZITTER: Dan nog even een vraag van mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Ja, dank u wel, voorzitter. Nog even een vervolgvraag op de vraag van de heer Lammers. In het wetsvoorstel staat nergens dat wij als kritische noot hebben gesteld in de gemeente Groningen dat dit ons niet te veel gedoe mag kosten. Bent u het met mij eens dat wij dit wellicht toch kenbaar moeten maken aan de minister en de Tweede Kamer?

De PLV VOORZITTER: Mevrouw Koebrugge.

Mevrouw KOEBRUGGE (VVD): Dan kom ik tot mijn laatste vraag: of het college nog los van de snelheid die belangrijk is, ook nog mogelijkheden ziet om uiteindelijk toch nog tot een lichte samenvoeging te komen? Dank u wel.

De PLV VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Koebrugge. De heer Leemhuis, GroenLinks.

De heer LEEMHUIS (GroenLinks): Dank u wel, voorzitter. Mijn fractie is blij met de uitgestoken hand die burgemeester Den Oudsten hier wederom aan Haren aanbiedt. Ik denk dat deze ook model staat voor de wijze waarop de gemeente Groningen en ook Ten Boer tot nu toe hebben geopereerd. Het zou fijn zijn als dat gebeurt. Het is natuurlijk ook zo dat op dit moment gezocht wordt door een meerderheid in Haren, naar manieren om zelfstandig te blijven. Dan zie je dat daar forse bezuinigingen worden ingeboekt. Je zou kunnen denken dat in een discussie rondom een lichte of een gewone herindeling, juist die forse kosten die een gewone herindeling met zich meebrengen, allerlei dingen mogelijk zouden kunnen maken.

Ik heb zojuist ook kennis kunnen nemen van de motie die in de provinciale Staten is aangenomen. Ik ben benieuwd of de burgemeester daar al kennis van heeft kunnen nemen. Daarin wordt bijvoorbeeld gesuggereerd aan de Tweede Kamer om toch het wetsvoorstel te amenderen naar een lichte herindeling. Mijn fractie zou daar wel voorkeur voor hebben, juist omdat we dan toch sneller kunnen samenwerken met de drie gemeentes om tot een mooie nieuwe gemeente te komen en om onnodige maatschappelijke kosten te voorkomen.

De PLV VOORZITTER: De heer Sijbolts.

De heer SIJBOLTS (Stadspartij): Ik snap dat de heer Leemhuis onnodige maatschappelijke kosten wil voorkomen, alleen schuift de heer Leemhuis nu eigenlijk het advies van de Raad van State opzij. Die zegt: er kan geen sprake zijn van een lichte herindeling want de gemeente Haren heeft niet ingestemd. Bent u dat niet met mij eens?

De heer LEEMHUIS (GroenLinks): Het is zoals de burgemeester net zegt: het is het goed recht van Haren om door te vechten en het is terecht dat de Raad van State constateert dat dit de beleidsregels zijn die de minister heeft opgesteld. Het is het goed recht van de Tweede Kamer om de situatie in ogenschouw te nemen en daar andere keuzes in te maken. Ik zie dat de Provinciale Staten met 30 tegen 9 dit verzoek neerlegt bij de Tweede Kamer om dat te overwegen en mijn fractie en ik persoonlijk ondersteunen dat en ik ben benieuwd naar de reactie van het college.

De PLV VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Leemhuis. Dan de heer Koopmans, ChristenUnie.

De heer KOOPMANS (ChristenUnie): Dank u wel, voorzitter. Dank ook aan de burgemeester voor de beantwoording van de vragen die wij gesteld hadden. Evenals de burgemeester hoopt ook de ChristenUnie dat er snel duidelijkheid komt. Alle drie de gemeenten hebben daar baat bij, zoals de burgemeester aangaf. We hopen ook dat de uitgestoken hand door Haren als zodanig wordt gewaardeerd en uiteindelijk ook wordt geaccepteerd.

Tot slot sluiten we ons aan bij de vraag van de VVD, wat de mogelijkheden nog zijn om toch tot een lichte herindeling te komen. Dank u wel.

De PLV VOORZITTER: We gaan naar de heer Kelder, Partij voor de Dieren.

De heer KELDER (PvdD): Dank u wel, voorzitter. We hebben altijd gezegd: we hoeven niet per se een heel grote gemeente te worden als van bovenaf wordt opgelegd dat wij moeten fuseren of moeten samengaan met Ten Boer en Haren. We hebben altijd gezegd dat beide gemeentes welkom zijn maar nu blijkt de hele tijd zal dat Haren in meerderheid het eigenlijk niet wil. Mijn vraag aan het college is eigenlijk: er zijn meerdere dingen gevraagd en wij kiezen ook voor die lichte herindeling, maar zou u niet mee kunnen nemen naar de Tweede Kamer om voor te stellen: als Haren echt niet wil en ze kunnen het financieel zelf trekken, waarom moeten wij dan zo noodgedwongen met drie gemeenten gaan samenwerken? Dat is eigenlijk mijn vraag aan het college. Ik weet dat het een beetje een achterhaald iets is misschien, maar dit is misschien wel het moment om daar nog een keer aandacht voor te vragen. Wat ons betreft, zijn ze welkom en de meesten zeggen dat wel maar als Haren zelf zegt: we gaan de hakken in het zand zetten, we willen het niet, en ze kunnen het financieel trekken, laten we het dan misschien zonder hen doen.

De PLV VOORZITTER: U hebt daar nog een vraag over van de heer Leemhuis.

De heer LEEMHUIS (GroenLinks): De vraag aan de Partij voor de Dieren is: is het niet zo dat de minister en de ministerraad een inschatting maken dat zowel financieel als bestuurlijk de gemeente Haren daar niet meer toe in staat is?

De PLV VOORZITTER: De heer Kelder.

De heer KELDER (PvdD): Wat vraagt u nou precies? Is het niet aan de ministerraad? Ja, natuurlijk is het aan de ministerraad.

De heer LEEMHUIS (GroenLinks): Mijn vraag is: de heer Kelder zegt: "Is Haren niet in staat om op eigen benen te blijven, moet dat dan niet gebeuren" maar mijn constatering is: de meesterraad heeft geconstateerd dat het zowel bestuurlijk als financieel niet verstandig is en daarom komt het tot een herindeling. Dus het is ook een antwoord op de vraag, maar de vraag was: is dat niet zo?

De PLV VOORZITTER: De heer Kelder.

De heer KELDER (PvdD): Ik blijf de vraag raar vinden. Als het ministerie vindt dat het niet kan, dan kan het niet. Maar de vraag is of het echt zo is. Is dat niet zo, dan?

De heer LEEMHUIS (GroenLinks): Precies voorzitter, en dat is wat ik zeg. De ministerraad en de minister zijn van mening dat het niet kan. Dat is dus een antwoord op die vraag. Bent u het daarmee eens?

De heer KELDER (PvdD): Ja, maar waarom zet Haren dan de hakken in het zand? Als het allemaal al duidelijk is? Ze kunnen niet betalen en zo, waarom leggen ze zich er dan niet bij neer? Dat doen ze niet voor niks, toch?

De PLV VOORZITTER: We gaan niet nog weer terugvragen, dan wordt het een beetje een raar debatje. De heer Ruddijs, PvdA.

De heer RUDDIJS (PvdA): Ja dank u, voorzitter. Ook de PvdA doet graag de oproep om onze gemeente en de twee buurgemeenten niet onnodig lang te laten lijden en dat lijden zit hem natuurlijk in de lengte van de procedure. Het college gaf al aan dat die oproep wel speelt. En het tweede deel van het lijden is inderdaad het wel of niet hebben van de lichte variant dus we horen ook graag van het college of ook op dat aspect niet nog wat harder gelobbyd kan worden. Dank u wel.

De PLV VOORZITTER: Dan het CDA. De heer Bolle.

De heer BOLLE (CDA): Dank u, voorzitter. Ja, eigenlijk in het verlengde van wat Student en Stad heeft aangegeven: we hebben destijds vier punten aangedragen die we uiteindelijk niet in een motie hebben vervat. Het eerste punt was dat de datum overeind moest blijven van de herindeling. Het tweede was dat de lichte herindeling zou moeten worden toegepast, waarbij de gemeente Groningen niet wordt opgeheven. Verder zou het de gemeentes geen extra geld moeten kosten en zou de opstelling van de gemeente Haren bij een eventueel herindelingsbesluit moeten veranderen naar een constructieve en positieve houding om die herindeling tot een succes te maken. Nu lijkt het dat van deze vier er ten minste twee tot nu toe niet worden gehaald. Mijn vraag aan het college is dan: hoe kijkt u daarnaar en in hoeverre hebt u deze vier punten die ik net noemde en die door de raad destijds breed gedeeld zijn, op een goede manier ingebracht?

De PLV VOORZITTER: Dank u wel, meneer Bolle. De burgemeester.

Burgemeester DEN OUDSTEN: Dank u wel. Ik zal proberen om kort op een aantal punten in te gaan die u met elkaar opbrengt. Het eerste punt dat ik misschien even kan benoemen is dat wij geen voorstel hebben gedaan. Het voorstel wordt gedaan door de Provincie aan de minister van Binnenlandse Zaken. De minister van Binnenlandse Zaken beoordeelt dat en stuurt het via de ministerraad door naar de Tweede Kamer. Dat betekent dat de argumenten die wij hebben genoemd door de Provincie zijn gewogen, in een voorstel zijn vervat en vervolgens terechtgekomen zijn in de argumentatie onder het wetsvoorstel. Dus even op het punt dat de heer Lammers aangeeft: waarom is ons geluid niet doorgeklonken? Dat geluid is wel doorgeklonken want de Provincie heeft alles wat wij wilden overgenomen en de minister heeft daar een oordeel over geveld en de Raad van State heeft er ook een oordeel over geveld. Het oorspronkelijke wetsontwerp dat bij de Raad van State voor advisering is voorgelegd, was een wetsontwerp voor een lichte herindeling. En op basis van het advies van de Raad van State is dat nu op deze manier omgebatterijd, zeg ik maar even. Nou weet ik dat zowel wij als de zeer ruime meerderheid van de Staten, als ook de gemeente Ten Boer voorstander zijn van een lichte herindeling. Via de motie die vandaag door de Staten is aangenomen is er

ook alweer een officieel geluid vanuit de Staten om er bij de Tweede Kamer op aan te dringen dat er een lichte herindeling zou moeten plaatsvinden. Als je het procedureel uit elkaar trekt, is er nog maar één orgaan dat dit kan bewerkstelligen en dat is de Tweede Kamer. De Tweede Kamer kan nog het wetsontwerp amenderen en verzoeken om daar een lichte herindeling van te maken. Dan wijkt de Tweede Kamer af van het beleidskader en daar is de Tweede Kamer gewoon toe gerechtigd. Dat betekent dus dat in de kanalen die wij hebben, wij aangeven dat dit ons uitgangspunt is en dat wij dit een beter voorstel vinden dan een normale herindeling, zoals nu wordt voorgesteld.

Tegelijkertijd, dat is de andere vraag: is het nou zo belemmerend dat je daardoor misschien op andere gedachten moet komen? Daarop is het antwoord nee. Het kost de gemeente Groningen geen extra geld. Het kost wel geld aan administratieve rompslomp maar wij krijgen een budget om de herindeling financieel mee te vergelijken. Dus op het huidige budget van de gemeente Groningen levert dit geen verliespost op. Het is wel zo, en dat kunt u ook op die manier benaderen, dat op het moment dat je dat geld krijgt, je het beter aan iets anders kunt besteden dan aan administratieve processen. Dus dat is nog wel een punt maar dat is onontkoombaar. Maar we krijgen dus extra geld en met dat extra geld wordt dit betaald.

De PLV VOORZITTER: U hebt daar nog een vraag over van de heer Lammers.

De heer LAMMERS (Student en Stad): Een vraag daarover. Op zich begrijp ik het verhaal van de burgemeester dat hoe wij ons hebben uitgesproken als raad, in een pot terecht komt met argumenten en uiteindelijk wordt er iets uit gedestilleerd en dat gaat naar de minister toe. Gaat het college nog op een of andere manier zijn best doen om wat wij als raad vinden nu dan nog wel naar de minister te krijgen? Dat wij dat niet bij de Staten laten om over te brengen?

Burgemeester DEN OUDSTEN: Wat wij doen, is dat wij in onze eigen kanalen naar de Tweede Kamer zullen aangeven dat een lichte herindeling verreweg de voorkeur heeft van de gemeente Groningen. En dat doen wij op basis van een raadsuitspraak die hier ooit is neergelegd. Dus dat is zo.

Dan nog even naar mevrouw Woldhuis. Het fenomeen van de lichte herindeling is nog niet zo lang aan de orde. Daarvoor was elke herindeling, of er nu een grote of een kleine gemeente bij betrokken was, gewoon een normale herindeling. Elke gemeente die erbij betrokken was hief zich op en er werd een nieuwe gemeente ingesteld. Dus als u zegt: het is nooit voorgekomen, is dat vanuit het verleden niet juist. Het is wel zo dat je nu ziet dat, als het gaat om dergelijke ongelijke massa's, heel vaak het instrument van de lichte herindeling wel wordt toegepast. Het verschuift wel.

Dan nog even een punt dat de heer Sijbolts even aandraagt over het toezicht. Kan de gemeente Haren nu ook toezicht houden op onze financiën, dat is eigenlijk een beetje platgeslagen de vraag die u stelt. Wat aan de orde is in de procesgang rondom dat extra toezicht is dat wij kijken naar de voorstellen van de gemeente Haren en eigenlijk ook van de gemeente Ten Boer en dat is allemaal nog in het kader van de te verwachten lichte herindeling. We kijken of dit de toekomstige gemeente in de weg staat. Op het moment dat wij zouden zeggen: dat is zo, dan zeggen wij niet: dit mag wel en dit mag niet. Dan geven wij een advies aan de Provincie, die vanuit haar toezichthoudende taak dan beoordeelt of ze iets met dat advies van ons doet of niet. Stel dat dit voorstel wordt aanvaard door de Tweede Kamer en daarna door de Eerste Kamer, dan geldt dat uiteindelijk ook onze voorstellen. Dus op het moment dat wij een voorstel doen met financiële consequenties, dan kunnen de andere gemeenten, dus ook Haren als dat allemaal doorgaat, zeggen tegen de Provincie: wij zien daar eigenlijk iets anders in, wij hebben bezwaar. En dan moet de Provincie beoordelen of dat bezwaar wordt gehonoreerd of niet. Zo gaat het. Ik acht de kans niet waarschijnlijk dat dit vaak voor zal komen maar als het voorkomt, dan is de Provincie uiteindelijk in haar toezichthoudende rol het orgaan dat de knoop doorgehakt. Dat is wat er gebeurt.

Dan nog de pek en veren. Ik denk dat een uitgestoken hand van ons uit ook helpt aan het pacificeren van de meningsverschillen. Misschien niet onmiddellijk maar wel op langere termijn. Als wij erkennen dat men in de gemeente Haren weliswaar met een andere opvatting dan wij maar toch ook binnen de democratische spelregels probeert zijn recht te halen, en er straks een andere situatie uitkomt, dan is er maar één ding dat wij met elkaar kunnen doen: proberen om daar waar wonden zijn geslagen die te helen en echt samen op te trekken om daar een heel mooie nieuwe gemeente van te maken. En daar maken wij nu weer en volgende stap in.

De PLV VOORZITTER: Dank u wel. Zijn daarmee uw vragen beantwoord? Dat is het geval? Dat is mooi, dan sluiten we hiermee dit agendaonderwerp af.

4. Initiatiefvoorstellen (n.v.t.)

5. Ingekomen stukken

5.a: Voorstel geheimhouding te bekrachtigen t.a.v. bijlage raadsvoorstel ‘Herziening grondexploitatie Meerstad 2016’ op grond van artikel 25, tweede en derde lid Gemeentewet, gezien artikel 10 van de Wob.

5.b: Ingekomen collegebrieven

Nr. raad	Onderwerp	Ontvangen d.d.	afhandeling	cie. datum
1	Toezicht- & handhavingstrategie Wabo in de provincie Groningen	28-9-2017	via cie. F&V	15-11-2017
2	Controleplan 2017	28-9-2017	via cie. F&V	15-11-2017
3	Update Energiemonitor en Routekaart Groningen Energeneutraal	28-9-2017	via cie. B&V	22-11-2017
4	Verbonden partijen 2017	28-9-2017	via cie. F&V	11-10-2017
5	Stand van zaken gaswinningsdossier Groningen en Ten Boer	4-10-2017	via cie. F&V	15-11-2017
6	Gresco, terugblik en vooruitkijken	5-10-2017	via cie. B&V	22-11-2017
7	Ontwerpbestemmingsplan Friessestraatweg 209 (Brivec-locatie)	5-10-2017	via cie. R&W	15-11-2017
8	Suïcidepreventie	5-10-2017	via cie. O&W	15-11-2017
9	Westelijke Ringweg, stand van zaken participatie en workshop	5-10-2017	via cie. B&V	22-11-2017
10	Jaarverslag 2016 het Fonds Ondernemend Groningen	5-10-2017	via cie. W&I	22-11-2017
11	Op weg naar een Rookvrije Generatie in Groningen	6-10-2017	via cie. O&W	15-11-2017
12	Evaluatie pilot vrijwilligersmakelaar	6-10-2017	via cie. O&W	15-11-2017
13	Moties voorjaarsdebat 2017	6-10-2017	alle commissies	1-11-2017
14	Voorlopige gunning publiek vervoer regio Centraal-Groningen	13-10-2017	via cie. O&W	15-11-2017
15	Stand van zaken aanpak misstanden kamerverhuurmarkt	17-10-2017	via raad 18-10-2017	agendapunt 3a

5.c: Ingekomen overige stukken

Nr.	Afzender	Onderwerp	Dagmail d.d.	Advies/afhandeling
1.	Het Landelijk Expertteam Eigenbouw	Open brief aan alle politieke partijen t.b.v. verkiezingsprogramma	28-9-2017	Tkn.
2.	Gemeente Stadskanaal	Aangenomen motie fipronilcrisis	28-9-2017	Tkn.
3.	Team Ongehinderd, mede namens NL Onbeperkt	Start Verkiezing Meest Toegankelijke Gemeente van Nederland 2018	28-9-2017	Tkn.
4.	Stimuleringsfonds Volkshuisvesting	Verzoek fracties en programma commissies m.b.t. verkiezingsprogramma	2-10-2017	Tkn.
5.	Gemeente Groningen	Afschrift brief aan bewonersvertegenwoordiging uitstel fietspad Rigaweg	2-10-2017	Tkn.
6.	Consumentenplatform Openbaar Vervoer	Advies m.b.t. herstelmaatregelen t.b.v. OV-Dienstregeling 3 september 2017 Groningen	2-10-2017	via actualiteiten-debat 4-10
7.	Onafhankelijke Raadsman 2017	Hal fjaarrapportage	2-10-2017	Tkn.
8.	Wijkraadslid Paddepoel	Besluitvorming Oversteekplaats Eikenlaan	2-10-2017	via actualiteiten-debat 4-10
9.	Burger	Verkeerssituatie Eikenlaan	3-10-2017	via actualiteiten-debat 4-10
10.	Fietsersbond	Actualiteitendebat Eikenlaan	3-10-2017	via actualiteiten-debat 4-10
11.	Wethouder	Winkelcentrum Paddepoel	3-10-2017	Tkn.
12.	OV Consumentenplatform	Spoeddebat OV-situatie in Stad	4-10-2017	via actualiteiten-debat 4-10
13.	Gemeentelijke Ombudsman	Klachtenonderzoek Stadsbeheer nr. 239	6-10-2017	Tkn.
14.	Gemeentelijke Ombudsman	Klachtenonderzoek Stadsbeheer nr. 240	6-10-2017	Tkn.
15.	Bewoners	Ontwikkelingen Oosterhamriktracé	6-10-2017	Via cie. B&V 22-11-2017
16.	Bewoner	Vuurwerk overlast en verzoek vuurwerkvrije zone	6-10-2017	Tkn., ter afhandeling college
17.	Techniekdocent O2G2	Red het beroepsonderwijs	9-10-2017	Tkn.
18.	Dwargarbeid Nee Groningen (DANG)	Voortgang en borging project Kansen in Kaart	9-10-2017	Via cie. W&I 11-10, punt B2
19.	Burger	Tekening alternatief voor oude Winschoterdiep met toelichtend artikel	9-10-2017	Tkn.
20.	Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties	Circulaire benoeming, klankbordgesprekken en herbenoeming burgemeester	10-10-2017	Tkn.
21.	Burger	Beleid huisvesting mensen met complexe en meervoudige problematiek in Paddepoel Noord	10-10-2017	Ter afhandeling college
22.	Dierenopvangcentrum Groningen	Subsidie aanvraag	11-10-2017	Ter afhandeling college
23.	Vereniging Macula	Aandacht voor slechthoortheid, ook in de gemeente	11-10-2017	Tkn.

24.	Post Juridische Diensten	Verzoek tot aanpassing Huisvestingsverordening 2015	11-10-2017	Ter Afhandeling college
25.	Burgemeester	Bericht over sloop Casino	11-10-2017	Tkn.
26.	Wijkbewoner Selwerd	Studenten op de Rode Loper, fietskruispunt Eikenlaan	13-10-2017	Tkn., ook voor college
27.	Burger	Buslijn 35 en 39 slaan halte Zuiderdiep over en voorzieningen voor visueel gehandicapten ontoereikend	13-10-2017	Ter afhandeling college
28.	Burger	Nationale luchtvaartbeleid	13-10-2017	Tkn.
29.	Provincie Groningen	Wetsvoorstel tot reguliere samenvoeging van gemeenten Groningen, Haren en Ten Boer door Ministerie Binnenlandse Zaken aangeboden aan Tweede Kamer	13-10-2017	Tkn.
30.	Wethouder Van der Schaaf	N.a.v. cie. F&V 4-10 Spelregels Experiment Coöperatieve Wijkraad Oosterpark	13-10-2017	Tkn.

De VOORZITTER: Er zit een bekrachtiging van een geheimhouding bij. Akkoord? Dank u wel.

6. Conformstukken

De VOORZITTER: Zijn er stemverklaringen voor de conformstukken? Laat ik daar even mee beginnen. Mevrouw Koebrugge.

Mevrouw KOEBRUGGE (VVD): Ja dank u wel, voorzitter. Onze mening met betrekking tot punt inmiddels 6d geworden, Financiering bed-bad-broodvoorziening, is nog niet veranderd ten opzichte van vorige maand. Dus wij worden geacht te hebben tegengestemd.

De VOORZITTER: De heer Sijbolts.

De heer SIJBOLTS (Stadspartij): Dank u wel, voorzitter. Datzelfde geldt voor de Stadspartij.

De VOORZITTER: Anderen nog? Niet? Dan gaat het om de volgende conformstukken:

6.a: Aanvullend krediet grondexploitatie Reitdiepzone (raadsvoorstel 14 september 2017, 6574605)

6.b: Pomphoes (raadsvoorstel 14 september 2017, 6574411)

6.c: Nota Grondbeleid (raadsvoorstel 21 september 2017, 6584379)

6.d: Financiering bed-bad-broodvoorziening november en december 2017 (raadsvoorstel 27 september 2017, 6591532)

Ik stel u voor om in één keer conform te besluiten. Dat is akkoord. Dan gaan we naar de 1-minuutinterventies.

7. 1-minuutinterventies

7.a: (is 6d geworden)

7.b: Informatie over de meerkostenregeling (collegebrief van 14 september 2017)

De VOORZITTER: Mevrouw Boogaard.

Mevrouw BOOGAARD (PvdA): Ja dank u wel, voorzitter. In de brief aan de raad schetst het college het dilemma: we ontvangen waarschijnlijk te weinig geld vanuit het Rijk om de meerkostenregeling, zoals we die in Groningen nu kennen, volledig te blijven dekken. Uiteraard heeft ook de PvdA alle begrip voor het dilemma waar de gemeente hier voor gesteld wordt. De bomen groeien niet tot in de hemel en er staat geen geldddrukmaschine aan de Grote Markt. Maar voorzitter, als er sprake moet zijn van kostenbeheersing is het niet de eerste doelgroep die voor de PvdA in beeld komt. Het gaat hier om mensen die moeten rondkomen

van het minimum. Die bovendien hogere kosten dan anderen hebben, omdat ze ziek zijn of gehandicapt en ook meer dan terecht hiervoor gedeeltelijk gecompenseerd worden. Als er nu mensen gebruikmaken van deze regeling die er eigenlijk niet in thuishoren, dan is het goed als de gemeente hiertegen maatregelen neemt, zodat het budget ten goede komt aan de groep waarvoor het werkelijk bedoeld is.

Nu is aan de orde of wij dit willen bereiken door aanvullende criteria te stellen. Het college stelt voor om het criterium van het verbruik van het eigen risico toe te voegen aan de criteria voor de meerkostenregeling. Deze optie kunnen wij steunen, al is het alleen maar om de administratieve verplichtingen van inwoners en gemeente te verkleinen. Maar wel met een toevoeging. Wij denken namelijk dat de kans reëel is dat er inwoners zijn die niet onder dit criterium vallen maar die wel degelijk hoge meerkosten maken vanwege een ziekte of handicap. Daarom willen wij samen met GroenLinks een motie indienen om vooraf in een regeling te voorzien waarmee deze groep aanspraak kan blijven maken op een vergoeding vanuit de meerkostenregeling. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Eerst de heer Bolle even.

De heer BOLLE (CDA): Dank u, voorzitter. Ik heb een vraag aan de PvdA. Stel dat we dat zouden gaan doen, hoeveel zou dat dan gaan kosten? Want het is ook gewoon een kwestie van kosten dat het college nu van plan is om het op deze manier te gaan doen. Als we dit nu toevoegen, wat zou dat dan in geld betekenen?

Mevrouw BOOGAARD (PvdA): Voorzitter, dat is net zo'n fictieve vraag als wat we gaan besparen op het moment dat wij deze regeling invoeren. Het college heeft zelf aangegeven dat het niet duidelijk is wat de besparing is die dit eventueel opbrengt. Het is ook onduidelijk hoeveel mensen er gebruik van gaan maken. Dus het is voor ons ook niet mogelijk om in te schatten hoeveel mensen hier meer of minder gebruik van gaan maken.

De heer BOLLE (CDA): Maar voorzitter, met die constatering is het toch veel belangrijker om dat juist eerst te weten voordat je überhaupt de maatregel invoert?

Mevrouw BOOGAARD (PvdA): Voorzitter, voor ons is het belangrijker dat we er vooral voor zorgen dat niet de verkeerde mensen buiten de boot vallen.

De VOORZITTER: De heer Koks.

De heer KOKS (SP): Ik neem aan dat mevrouw Boogaard de goede mensen bedoelt. Ik heb een vraag. U zegt dat het gaat om mensen met een handicap of een langdurige ziekte. Vindt u ook dat mensen die kinderen hebben die langdurig ziek zijn of gehandicapt zijn onder uw motie zouden moeten vallen?

Mevrouw BOOGAARD (PvdA): Ik zou niet weten waarom niet. Ook kosten voor kinderen moeten met grottemensengeld betaald worden.

De heer KOKS (SP): Oké, dus als wij voor die motie stemmen, dan weten wij ook dat die gezinnen meegenomen worden in uw motie?

Mevrouw BOOGAARD (PvdA): Als u de motie straks goed leest, dan zult u zien dat in de overwegingen ook expliciet deze groep genoemd wordt.

Motie 1: (PvdA, GroenLinks)

De gemeenteraad van Groningen, in vergadering bijeen op woensdag 18 oktober 2017, besprekende de meerkostenregeling,

constaterende dat:

- de gemeente Groningen een meerkostenregeling heeft, met als doel chronisch zieken en gehandicapten met een minimuminkomen financieel tegemoet te komen. Meerkosten vanwege chronische ziekte of handicap kunnen bestaan uit het verbruiken van het wettelijke eigen risico van de zorgverzekering en uit bijvoorbeeld andere eigen bijdragen en relatief hoge kosten voor levensonderhoud zoals kleding, voeding en stookkosten;
- de Q&A van WIJ Groningen als voorbeelden van meerkosten extra taxikosten of vervoerkosten, extra hoge medicijnkosten of niet vergoede behandelingskosten noemen;

- het college voorstelt bij optie 2 het verbruiken van het wettelijk eigen risico toe te voegen om in aanmerking te kunnen komen voor de meerkostenregeling;
- hiermee bereikt moet worden dat de tegemoetkoming in ieder geval terecht komt bij mensen die het nodig hebben;

overwegende dat:

- daadwerkelijke meerkosten niet enkel bestaan uit het verbruiken van het eigen risico, zoals hierboven geconstateerd;
- het toevoegen van dit criterium (optie 2) en het mogelijk schrappen van andere criteria gevolgen kan hebben voor chronisch zieken en gehandicapten die meerkosten hebben en ten onrechte uitgesloten worden van een tegemoetkoming;
- dit nadelige gevolgen zal kunnen hebben voor gezinnen met chronische zieke of gehandicapte kinderen;

verzoekt het college om:

- bij het uitwerken van de uitvoeringsregeling ervoor te zorgen dat chronisch zieken en gehandicapten die niet aan het eigenrisico-criterium voldoen maar wel op andere wijze aannemelijk kunnen maken dat zij hoge meerkosten hebben vanwege chronische ziekte of handicap en die niet elders voor vergoeding in aanmerking komen op een tegemoetkoming kunnen blijven rekenen;

en gaat over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ja, ik ga haar even goed lezen, maar ik beperk mij tot het dictum. Even nog afgezien van de inhoud, is het een buitengewoon slim in elkaar gezette zin, want het is één zin.

Oké. De heer Koks nog.

De heer KOKS (SP): Waarin ik helaas drie woordjes mis, namelijk: ook voor kinderen. Maar ik begrijp dat de PvdA nu zegt dat die onder dit dictum vallen.

De VOORZITTER: Wie mag ik nog meer het woord geven? Eerst mevrouw Riemersma en dan mevrouw Chakor.

Mevrouw RIEMERSMA (Stadspartij): Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, in de commissie waarin dit sprake kwam, het te gemakkelijk beschikbaar stellen van het te weinige geld dat wij hebben, heeft het college toegezegd om het criterium soepel toe te passen. Dat ging over optie 2. Daar waren we blij mee want het gaat erom dat als mensen er niet helemaal aan toekomen om die 385 euro eigen risico uit te geven, het college dan toch mogelijkheden gaat vinden om die mensen tegemoet te komen. Daar waren we blij mee. Ook met het volgende, dat Stadadviseert wordt betrokken bij de uitwerking van dit voorstel van het college en dat de administratieve druk minder zal worden.

Wat de motie een beetje moeilijk maakt, maar ik wacht straks gewoon de reactie van het college af, vind ik dat je waarschijnlijk wel weer veel administratieve lasten bij de gemeente neerlegt. Waardoor je dus weer meer kosten maakt.

De VOORZITTER: De heer Koks.

De heer KOKS (SP): Ja dank u, voorzitter. Ik hoor mevrouw Riemersma zeggen: 385 euro maar naar mijn weten is de huidige regeling 330 euro.

Mevrouw RIEMERSMA (Stadspartij): Voorzitter, de heer Koks heeft dus niet goed geluisterd. Het eigen risico dat nu geldt is 385 euro. De tegemoetkoming is 330 euro. En in de commissie heb ik voorgesteld ...

De heer KOKS (SP): Oké!

De VOORZITTER: Afgewikkeld.

Mevrouw RIEMERSMA (Stadspartij): ... om tot die 330 euro te gaan. Maar daar kreeg ik de handen van de PvdA en GroenLinks ook niet voor op elkaar. En nu komen zij met een voorstel dat waarschijnlijk heel duur uit gaat pakken. Maar nogmaals: ik wacht de reactie van het college af. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Chakor.

Mevrouw CHAKOR (GroenLinks): Dank, voorzitter. Om te voorkomen dat er toch mensen in de knel komen door invoering van optie 2 waarbij het eigen risico gekoppeld wordt, vinden wij het belangrijk dat er een voorziening blijft voor chronisch zieken en gehandicapten, volwassenen en kinderen. Daarom hebben we samen met de PvdA deze motie gemaakt. Dank, voorzitter.

De VOORZITTER: De heer Koks.

De heer KOKS (SP): Ja voorzitter, ik heb mijn woordvoering nog niet gedaan dus die wil ik nu eventjes doen.

De VOORZITTER: Ja, ik begrijp het allemaal. Gaat uw gang.

De heer KOKS (SP): Mensen met een handicap of langdurige ziekte verbruiken hun eigen risico over het algemeen voor de ziektekostenverzekering. Daarbovenop zijn ze voor de dagelijkse kosten van levensonderhoud fors meer kwijt dan andere mensen. In de raadscommissie is onze fractie al uitgebreid ingegaan op de benarde financiële situatie van deze mensen. Helemaal krap omdat hun compensatie voor de onvermijdelijke kosten de laatste jaren drastisch is gedaald. Wij kondigen nu al aan dat wij bij de begrotingsbespreking voor 2018 met een voorstel komen om deze compensatie te verhogen tot 400 euro per jaar. Vlak voor de zomer heeft een vergelijkbare motie van onze fractie net geen meerderheid gehaald. Met name de PvdA-fractie gaf toen aan deze collegebrief af te wachten. In deze brief blijft de tegemoetkoming op 330 euro staan. Opnieuw komen wij straks met onze motie en nu met een dekking. We gaan ervan uit dat zowel de PvdA-fractie als de GroenLinks-fractie dan bereid is mensen met een handicap of langdurige ziekte in staat te stellen wat van hun financiële achterstand in te lopen.

Voorzitter, we steunen deze motie met dien verstande dat ze ook moet gelden voor gezinnen met kinderen die gehandicapt of langdurig ziek zijn. Dank u wel.

De VOORZITTER: De heer Koopmans.

De heer KOOPMANS (ChristenUnie): Dank u wel, voorzitter. Ook voor de ChristenUnie is het belangrijk dat we de doelgroep bereiken, ofwel de chronisch zieken en gehandicapten. Optie 2 in de brief is wat ons betreft dan de minst slechte optie. Alleen blijven we wel zorgen houden of de volledige doelgroep bereikt wordt. Deze motie vangt in onze ogen dit eventuele gat op en alvast een stemverklaring: daarmee kunnen we de motie ook steunen. Dank u wel.

De VOORZITTER: De heer Banach.

De heer BANACH (Student en Stad): Dank u wel. Ik kan mij korthedshalve aansluiten bij de woordvoering van de ChristenUnie.

De VOORZITTER: De heer Bolle.

De heer BOLLE (CDA): Ja dank u, voorzitter. Misschien een beetje vroeg, maar ik wil eigenlijk een vraag stellen aan het college over die motie en over het verzoekpunt. Als deze motie aangenomen wordt, is het dan een soort omgekeerde optie 3? In die zin dat we de inwoners alsnog de gegevens laten aandragen die wij in eerste instantie zouden willen hebben bij die optie 3?

De VOORZITTER: De heer Kelder.

De heer KELDER (PvdD): Dank u wel, voorzitter. We horen het helaas veel om ons heen: mensen die gebukt gaan onder hun zorgkosten. Mensen die het zeker niet breed hebben, afhankelijk zijn van medicijnen of de zorg. De laatste tijd komt ons steeds vaker ter ore dat mensen zelfs nodige zorg mijden, omdat ze er de financiële middelen niet voor hebben. Dat is schrijnend en dat zou in een welvarend land en welvarende stad als de onze niet mogen voorkomen. Om die reden zijn wij blij met het bestaan van de meerkostenregeling. Maar die regeling lijkt nog meer nodig dan voorzien want er dreigt een overschrijding van het budget. Dus verandering is nodig. Er worden verschillende opties aangedragen door het college, waarbij dit zelf optie 2 als beste beschouwd. Hier hebben wij wel een beetje onze twijfels over, omdat niet alle zorgkosten via de zorgverzekeraar gaan en je met enkel het eigen risico niet het goede, volledige beeld

krijgt. Daarnaast vind ik het advies van de cliëntenraad wel goed, waarin ze spreken over een expertmeeting. Dat advies nemen wij dan ook graag over. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Voorzitter, ik wil me aansluiten bij de woordvoering van mijnheer Koks van de SP. Dank u wel.

De VOORZITTER: Anderen nog? Niet? De wethouder.

Wethouder SCHROOR: Ja voorzitter, dank u wel. In ieder geval wordt door de meerderheid van de raad gezegd: werk optie 2 verder uit, met een aantal kanttekeningen en een aantal zorgpunten. Die zorgpunten hebben wij zelf natuurlijk ook en dat hebben we in de commissie ook al uitgesproken. Wij willen dat iedereen die in een minimumsituatie zit, chronisch ziek of gehandicapt is in zijn gezinssituatie een ondersteuning krijgt, zoals we die hebben bedacht. Dus we willen dat de juiste mensen die daar recht op hebben dat ook gewoon krijgen, onafhankelijk van het bedrag. Dus het betekent dat hoeveel mensen er komen, zoveel mensen ook die 330 euro krijgen. We zoeken naar een mogelijkheid om die regeling zuiver uit te voeren en ook zo min mogelijk belastend uit te voeren. Dat is optie 2 geworden.

Een misverstand wil ik graag uit de wereld helpen: dat kinderen daar niet onder zouden vallen, want die suggestie wordt weleens gewekt. Dat is niet zo. We kijken naar het gezin en we bekijken de gezinskosten in relatie tot de chronische ziekte of handicap, ook van de kinderen. Waarom? Omdat de kinderen automatisch meeverzekerd zijn met de volwassene en als die dus aan de kosten komt, kan de volwassene natuurlijk ook voor het gezin de meerkostenregeling krijgen. We moeten natuurlijk wel opletten dat het geen armoedeondersteuning of inkomensondersteuning is maar echt een tegemoetkoming in die kosten die niet gedekt worden door de verzekeraar of waarbij het eigen risico wordt opgesoupeerd.

Dan richting de motie: eigenlijk is het een poging om een soort hardheidsclausule in te bouwen voor de wat schrijnende gevallen. Mensen die misschien niet de kosten in relatie tot de ziekte maken in relatie tot het eigen risico maar wel aantoonbaar kosten moeten maken die dus wel een opstapeling zijn en daardoor ook een gezin in de problemen brengen. Daar willen we ook heel graag naar kijken. Dat hebben we ook aangegeven. Dus de motie is op die manier ook uitvoerbaar.

De vraag van het CDA: zorgt dit nu voor een bewijslast aan de andere kant? Het antwoord daarop is ja. Wij zullen de regeling gaan uitwerken zoals we hebben voorgesteld, op basis van het eigen risico, de 330 euro enzovoort, enzovoort. Maar hiermee wordt een nieuwe situatie gecreëerd voor mensen die niet precies daarin vallen maar toch in een schrijnende situatie terecht zijn gekomen. Dan zullen we dus gaan vragen aan deze mensen om dat ook aan te tonen. Maar we zullen wel rekenschap nemen van het feit dat dit natuurlijk wel privacyproof is en ook niet te zwaar wordt. Je kunt heel veel vragen of je kunt gericht vragen en wij zullen dat in de uitwerking van optie 2 en de variant ook wel even aan u terug leggen. We zullen proberen dat zo administratief licht mogelijk te doen, op basis van vertrouwen en niet op basis van wantrouwen. Dat is zoals ik de motie lees en wat dat betreft, kan ik haar dan ook overlaten aan het oordeel van de raad.

De VOORZITTER: De heer Koks.

De heer KOKS (SP): Ja voorzitter, leest de wethouder die term 'meerkosten' in deze motie ook als niet uitsluitend eigen risico maar ook meerkosten die als gevolg van een langdurige ziekte of handicap gemaakt worden? In de energiesfeer, in de kledingsfeer, in de voedingsfeer, noem al die dingen maar op. Hebt u een brede uitleg van het begrip meerkosten? Daar gaat het om.

Wethouder SCHROOR: Voorzitter, in de motie staat een brede uitleg: kosten die gerelateerd zijn aan chronische ziekte of handicap, die niet elders voor vergoeding in aanmerking komen en zorgen voor een situatie waarbij, door stapeling van kosten, het gezin in de problemen komt. Waarbij niet direct de noemer 'eigen risico' de reden is om wel of niet over te gaan tot uitkering. Daar moeten we wel even slim mee omgaan want voor je het weet, heb je een hele administratieve boom opgetuigd daar zou ik voor willen waken. Ik denk dat dit kan en we zullen deze motie dan ook bij aannahme doorvoeren in variant 2 en dat ook uiteindelijk in een uitvoeringskader leggen en het zo licht als wij kunnen gaan optuigen.

De VOORZITTER: Dank u wel. We gaan stemmen. Is er behoefte aan stemverklaringen? Gaat uw gang, mevrouw Van Doesen.

Mevrouw VAN DOESEN (D66): Dank u wel, voorzitter. Indachtig onze bijdrage aan de discussie in de commissie en gehoord hebbende de reactie van het college op de motie, zullen wij instemmen met de motie.

De VOORZITTER: Nog meer stemverklaringen? U moet wel tempo maken want anders is er al gestemd. Ziet u wel? Oké.

38 voor, 0 tegen. De motie is aangenomen.

Mevrouw RIEMERSMA (Stadspartij): Voorzitter, ik heb voor gestemd. Alleen deed het apparaatje het niet.

De VOORZITTER: Ja, ik ben daarvan uitgegaan. Maar ik noem het verkeerde getal. Ja, u hebt gelijk. Waarvan akte: het zijn er 39. Heel goed.

7.c: Voortgang en borging project Kansen in Kaart (collegebrief 21 september 2017)

De VOORZITTER: Wie mag ik daarvoor het woord geven? Mevrouw Van Gijlswijk.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Dank u wel, voorzitter. In de toekomst zal iedere bijstandsgerechtigde een keer per twaalf maanden worden opgeroepen voor een gesprek met de gemeente over werk en activering. En wanneer iemand, ook na herhaalde uitnodiging, weigert contact met de gemeente te hebben, kan er een sanctie worden opgelegd. Voorzitter, op basis van niet reageren op brieven een sanctie opleggen is wat de SP betreft veel te kort door de bocht. Niet reageren is ook een signaal. Dat kan een verborgen signaal zijn over de situatie waarin iemand zich bevindt. Denk aan signalen als analfabetisme, ernstige ziekte, sociaal isolement of andere denkbare problemen. In plaats van direct over te gaan tot sanctioneren vindt de SP het beter om, ja, ik noem het even een hulpverlener, zoals een medewerker van het WIJ-team, bij de betrokkene langs te sturen om te achterhalen wat er de exacte reden van is dat mensen niet in contact met de gemeente willen komen. Hiervoor dien ik een motie in.

De VOORZITTER: De heer Bolle.

De heer BOLLE (CDA): Ja voorzitter, dank u wel. Waar ziet de SP in de brief en ook in de laatste commissievergadering het punt dat als er geen contact is, er dan direct een sanctie wordt ingevoerd?

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Het woordje ‘direct’ staat er niet op, maar de woorden van het college in de commissie hebben ons niet gerustgesteld. En voorzitter, ons voorstel past prima bij de uitgangspunten die het college zelf heeft geformuleerd, namelijk het werken vanuit vertrouwen en met oog en oor voor de bijstandsgerechtigden. Het heeft bovendien als voordeel dat, als er dan uiteindelijk toch een sanctie moet worden opgelegd, want ik sluit niet uit dat ook dat soort situaties zich voordoen, dan vooraf goed onderzocht is of het opleggen van die sanctie in die specifieke individuele situatie echt gerechtvaardigd was.

De heer BOLLE (CDA): Voorzitter, dan probeer ik even te achterhalen wat dan van de woordvoering van de wethouder in de commissie geen vertrouwen wekte want die was: “als wij daar meerdere keren geweest zijn, met brieven, mensen langs geweest, op allerlei mogelijke manieren geprobeerd hebben in contact te komen, pas dan gaan we nadenken over een sanctie”. Wat in die beantwoording geeft geen vertrouwen aan de SP-fractie?

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Voorzitter, sowieso staat in die brief niet dat de gemeente er alles aan gaat doen om met mensen in contact te komen. Er wordt een uitnodiging gestuurd, dus dat is redelijk eenzijdig. Er staat bijvoorbeeld niet in: vervolgens gaan we ook nog bij iemand langs. Overigens heb ik nu niet de woorden van de wethouder zo hier uitgewerkt, ik heb niet het verslag van die commissie voor mij liggen maar uiteindelijk denk ik dat wij helemaal niet zoveel van mening verschillen en dan kunt u die motie net zo goed steunen.

De heer BOLLE (CDA): Maar voorzitter, als de SP-fractie zegt: ik heb geen vertrouwen in de woorden van de wethouder, dan neem ik aan dat de SP-fractie dan ook de woorden van de wethouder kent en ook kan aangeven waarom ze dat niet heeft.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Voorzitter, laat helder zijn ...

De VOORZITTER: Ik denk dat het de vergadering ten goede komt als eerst de motie wordt ingediend.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Nou, het kan ook de vergadering ten goede komen als ik het laatste punt ...

De VOORZITTER: Dan kan ze meegenomen worden ...

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): ... nog even mag reageren.

De VOORZITTER: Hallo! Even rustig aan, als u wilt. Ik ben aan het woord. Als de motie wordt ingediend maakt ze deel uit van de beraadslagingen en dan kunnen we op inhoud met elkaar verder spreken over dit punt. Er staat volgens mij een tekst in de motie. Mevrouw Van Gijlswijk, gaat uw gang.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Voor het indienen van de motie of reageren op de heer Bolle?

De VOORZITTER: Ja kijk, u gaat over uw eigen woordvoering.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Gelukkig!

De VOORZITTER: Ik schiet alleen uit mijn slof als u blijft praten terwijl u het woord niet hebt.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Voorzitter, u hebt helemaal gelijk. Mijn excuus. Voorzitter, het gaat erom dat wij niet terug willen naar de situatie waarin de gemeente Groningen met harde hand een sanctie- en boetebeleid voert. Dat willen wij graag voorkomen en daarvoor dienen wij die motie in.

De VOORZITTER: De heer Loopstra.

De heer LOOPSTRA (PvdA): Sinds het aantreden van dit college maar eigenlijk al veel langer, toen uw eigen wethouder nog verantwoordelijk was, hebben wij vanuit de gemeente Groningen altijd een heel humaan beleid richting mensen in een uitkering gehad. Sancties, boetes, het gaat hier niet op een manier zoals in andere gemeentes in Nederland soms wel gebeurt. Dat weet u heel goed. Wij gaan respectvol om met mensen die een bijstandsuitkering hebben. Dan verbaast mij het hoe u nu het woord voert.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Nou voorzitter, het grote verschil is dat wij tegenwoordig de VVD in het college hebben en dat hadden we niet toen de SP de wethouder op Sociale Zaken leverde en voordat de SP een wethouder op Sociale Zaken leverde, deed de VVD dat. En ik heb thuis nog een rapport liggen, ik zal het de volgende keer voor u meenemen, waaruit blijkt dat de gemeente Groningen in die tijd dé gemeente was in dit land die met harde hand boetes uitdeelde. En daar willen wij niet naar terug, voorzitter. Ook niet in de toekomst, ook als de VVD niet in het college zit.

De VOORZITTER: Ik zou nou zo graag die motie hebben van u.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Ja, hier is ze, eindelijk. In drievoud.

De VOORZITTER: Dank u wel.

Motie 2 (SP)

De gemeenteraad van Groningen, in vergadering bijeen op woensdag 18 oktober 2017 besprekende de collegebrief d.d. 21 september 2017 Voortgang en borging project Kansen in Kaart,

constaterende dat:

- de werkwijze in het project Kansen in Kaart in de reguliere dienstverlening van de directie Werk geborgd zal worden, met als doel dat met alle personen die onder de Participatiewet vallen contact wordt onderhouden;
- het uitgangspunt van vrijwilligheid, zoals gehanteerd tijdens de projectperiode, in de nieuwe werkwijze vervangen wordt door een “wederkerige verplichting”;

- in de nieuwe werkwijze er vanuit de directie Werk met alle klanten minimaal een keer per twaalf maanden een gesprek over werk of activering plaats vindt;
- bij elk contact de ‘open gesprekshouding’ zoals beproefd in het project Kansen in Kaart wordt gehanteerd;
- het uitgangspunt ‘stimuleren en faciliteren’ is, maar dat dit niet gelijkstaat aan vrijblijvendheid;
- als bijstandsgerechtigden in de nieuwe werkwijze, ook na een herhaalde uitnodiging, weigeren om contact te hebben met de gemeente, op grond van de Participatiewet een sanctie kan worden opgelegd;

overwegende dat:

- indien de gemeente na herhaalde uitnodiging niet met bijstandsgerechtigden in contact kan komen, dit een verborgen signaal kan zijn van de situatie van betrokkene;
- indien dit gebeurt en de gemeente oprecht wederkerigheid verwacht, zij op alle mogelijke manieren contact dient te zoeken met de bijstandsgerechtigde, bijvoorbeeld door een medewerker van het WIJ-team, coach Meedoen etc. een huisbezoek te laten brengen, om te achterhalen wat de reden is dat een bijstandsgerechtigde niet op een herhaalde uitnodiging reageert;
- dit past bij de uitgangspunten van de visie op inkomensdienstverlening ‘Een vertrouwd gezicht’, te weten dat in vertrouwen en met oog en oor voor de bijstandsgerechtigden wordt gewerkt;

verzoekt het college,

- in de nieuwe werkwijze op te nemen dat alvorens sancties worden opgelegd, achterhaald wordt wat de reden is dat een bijstandsgerechtigde niet op een herhaalde uitnodiging reageert;

en gaat over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie maakt deel uit van de beraadslagingen. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Van Doesen.

Mevrouw VAN DOESEN (D66): Dank u wel, voorzitter. De brief Kansen in Kaart en de vervolgstappen die genomen worden kunnen op onze positieve steun rekenen. Ik wil de discussie in de commissie ook niet overdoen, maar er is één ding waarover ik van de wethouder nog graag een duidelijk antwoord zou willen hebben. En ook dat gaat over communicatie. Het gaat over de eerste stap van communicatie. Als wij brieven sturen voor een uitnodiging, hebben wij gelezen in Engelse onderzoeken en in een pilot, dat een met de handgeschreven adressering een heel positieve invloed had op het openen van deze brieven door onze doelgroep en dus ook grotere respons zou leveren. Ik zou nog graag een duidelijk antwoord op dit verzoek willen hebben van de wethouder.

De VOORZITTER: Die verder? Ja, mevrouw Riemersma.

Mevrouw RIEMERSMA (Stads partij): Dank u, voorzitter. Ons punt is het punt van de vrijwilligheid. Daar hebben we het in de commissie ook nogal uitgebreid over gehad, dat dit ook echt gehandhaafd wordt in de benadering van de cliënten. Dat mensen vrijwillig meedoen en dat er geen sprake kan zijn van dat erover gesproken wordt dat mensen weigeren want dat duidt er al op dat er geen vrijwilligheid meer is. Dus ik wil graag van de wethouder horen dat hij dat ook handhaaft. Dank u wel.

De VOORZITTER: De heer Loopstra.

De heer LOOPSTRA (PvdA): Voorzitter, ik was gewoon benieuwd waarom de Stads partij zo hecht aan die vrijwilligheid. Heeft dat te maken met uw ideeën over het basisinkomen?

Mevrouw RIEMERSMA (Stads partij): Dat vind ik een hele diepe. Wat een interessante gedachte. Misschien kan ik die gaan uitwerken, dank u wel, mijnheer Loopstra.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat wij even terugkeren naar dit onderwerp. Mevrouw Woldhuis.

Mevrouw WOLDHUIS (100% Groningen): Ik ken de inhoud van de motie niet dus ik wacht daar even op. Ik hoef het woord nog niet.

De VOORZITTER: Oké. Anderen? De heer Loopstra.

De heer LOOPSTRA (PvdA): Dank u, voorzitter. Onze fractie vond en vindt het onverteerbaar dat met het merendeel van de uitkeringsgerechtigden al vele jaren lang geen contact is. De verantwoordelijkheid van de gemeente beperkt zich namelijk niet tot het storten van een uitkering. Nee, de PvdA-fractie vindt dat iedereen gestimuleerd moet worden om actief te worden. Bij voorkeur mensen een zetje geven richting betaald werk. Velen die langdurig werkloos zijn, kunnen deze stap ook nog zetten. Het intensief begeleiden van werkzoekenden doet vaak wonderen. Maar we moeten reëel zijn: voor vele duizenden bijstandsgerechtigden in onze stad is betaald werk een brug te ver. Door het gebrek aan passend werk of door diverse andere oorzaken zijn veel mensen blijvend afhankelijk van een uitkering, maar dat betekent niet dat wij deze mensen links moeten laten liggen. Nee, we moeten hen stimuleren om mee te doen aan de samenleving, naar eigen kracht en mogelijkheden.

We steunen het college het college in zijn plannen om Kansen in Kaart structureel te maken. Nu blijkt dat vrijblijvendheid niet werkt, staan wij er volledig achter om van de jaarlijkse gesprekken een verplichtend karakter te geven. Iedereen in onze gemeente telt mee en hoort erbij. De collegebrief sluit hierbij aan. Dank u, voorzitter.

De VOORZITTER: Anderen nog? De heer Bolle.

De heer BOLLE (CDA): Ja voorzitter, ik reageer direct even op de motie want juist dit gedeelte en de beantwoording van de wethouder over die sancties, dat we het doel iedereen gesproken te hebben willen blijven halen, ook met de nieuwe aanpak en dat daar dan helemaal als sluitstuk sancties op staan, daar staan wij achter. En ook achter de werkwijze van het college. Dus we zullen deze motie niet steunen, omdat ze overbodig is.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ja, gaat uw gang.

De heer HONKOOP (VVD): Voorzitter, wij staan achter de maatregelen in het kader van Kansen in Kaart zoals het college die aankondigt. Als de SP reden ziet om dit soort goede maatregelen aan de VVD toe te rekenen, dan is dat altijd prachtig, maar ik zie hier een breed draagvlak. Voor de rest is het zo dat wij geen reden zien om de doembeelden van de SP in te gaan. Dus ook niet op deze motie.

De VOORZITTER: Het woord is aan de wethouder.

Wethouder GIJSBERTSEN: Dank u wel, voorzitter. Het college beschouwt het als een opgave en uw raad volgens mij ook om ervoor te zorgen dat wij de mensen die bij ons een bijstandsuitkering ontvangen in beeld krijgen ook in beeld houden en er daarbij voor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen aan het werk kunnen en anders dat hun participatie en welzijn verhoogd worden. Tegelijkertijd is het een enorme opgave waarvan we ons ook bewust waren, in het begin van deze periode, dat er soms sprake is van een moeizame verhouding, laat ik het zo zeggen, tussen cliënten en de gemeente vanuit het verleden. Dus er was ook iets te doen om die brug te gaan slaan. Kansen in Kaart heeft daarin mooie resultaten laten zien als het gaat om de methodiek. Je ziet dat de gesprekken hoog geworden gewaardeerd en ook leiden tot het resultaat dat honderden mensen actief of actiever zijn geworden. Maar we zien ook dat wij niet iedereen bereiken. Dat is eigenlijk de kern van het voorstel, waarin wij zeggen: laten wij die methodiek die we hebben geleerd, die ook uitgaat van een open gesprek, van aansluiting bij de intrinsieke motivatie van de mensen om wie het gaat, voor iedereen in het bestand hanteren. Op die manier houden we echt een totaaloverzicht en borgen we ons klantenbestand.

Als het dan gaat om een keer per twaalf maanden is dat een minimum. Eigenlijk zeggen we: laten we nu met iedereen in gesprek zijn en kijken, in die gesprekken met mensen wat een logische manier is om dat gesprek te vervolgen. Als iemand een Participatiebaan volgt is het logisch om elkaar eerder te zien om te kijken wat de volgende stap is. In sommige gevallen is dat misschien een keer per jaar maar misschien dus ook wel vaker en dat is ook iets wat je met elkaar in zo'n gesprek wilt afspreken. Je wilt samen die vervolgesprekken mogelijk maken.

De discussie over de sancties: ik heb inderdaad in de commissie aangegeven, zoals ook door een aantal mensen is gememoreerd, dat we eigenlijk in lijn met Kansen in Kaart blijven handelen. Ook bij Kansen in Kaart was het niet zo dat wij een brief stuurden en het er dan bij lieten op het moment dat er geen reactie kwam. We hebben gekeken of er sprake was zorgproblematiek via het WIJ-team, we hebben telefonisch contact gezocht, we hebben op verschillende manieren dat contact gezocht en niettemin constateren wij dat een deel van de doelgroep daarmee niet wordt bereikt. Inderdaad is deze aanpak een sluitstuk, waarbij we bij mensen met wie we als gemeente gewoon niet in contact kunnen komen, mensen die bij ons een

bijstandsuitkering krijgen, op wat voor manier dan ook, op een gegeven moment het punt bereiken dat we sancties moeten opleggen op het moment dat iemand niet verschijnt. Maar de hoop en intentie van het college zijn om het helemaal niet zover te laten komen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Gijlswijk even.

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Ja voorzitter, volgens mij maakt het ook nogal uit wie je aan je deur krijgt. Een gemeenteambtenaar kan een wat meer afschrikkende werking hebben dan een hulpverlener, noem ik het even, want we hebben nogal veel types in de wijk rondlopen. Dat is vertrouwwekkender en past juist veel meer bij de visie die wij hebben vastgesteld om de bijstandsgerechtigde in deze stad vanuit vertrouwen te benaderen.

Wethouder GIJSBERTSEN: Voorzitter, we hebben de afgelopen jaren met Kansen in Kaart ook juist daarmee geëxperimenteerd. We hebben zelfs ook mensen vanuit de doelgroep zelf een rol gegeven bij dat leggen van contact en het is voor een deel ook via de WIJ-teams gegaan, op het moment dat daar aanleiding voor was en eigenlijk is de intentie om het gewoon op die manier te blijven doen. Op het moment dat er geen contact komt, dan maken wij dus even een check, ook bij het WIJ-team: speelt er problematiek? Kunnen wij achterhalen waarom dat contact niet tot stand komt? We proberen dat eerst op een aantal andere manieren tot stand te brengen en pas als dat werkelijk niet kan, grijpen wij naar andere middelen. Als ik kijk naar de motie zie ik dat wat wij in feite doen, is proberen te achterhalen wat de reden is, zoals u opschrijft in het dictum. En op het moment dat wij echt niet tot contact kunnen komen en ook de reden niet kunnen achterhalen, dan zullen we uiteindelijk andere maatregelen moeten treffen. Zoals het er nu staat, is het ingewikkeld want we kunnen het blijkbaar niet achterhalen, zal ik maar zeggen, als college, op het moment dat ik tot een sanctie moet overgaan. Maar de geest van de motie sluit aan bij de werkwijze van Kansen in Kaart en ook bij het nieuwe borgingsbeleid.

De vraag van mevrouw Van Doesen over, laat ik het een creatief uitnodigingsbeleid noemen: we hebben op verschillende manieren geprobeerd, de afgelopen jaren, om de respons te verhogen van de doelgroep en op andere manieren met uitnodigingen om te gaan. De intentie is eigenlijk om zo min mogelijk te werken met briefpost, omdat je eigenlijk al in het gesprek met mensen de volgende afspraak wilt maken en die alleen per brief wilt bevestigen. Maar ik zeg u graag toe dat wij blijven kijken en ook zullen kijken naar manieren zoals u noemt om dat contact beter tot stand te brengen en ik zal u daarover ook terugrapporteren wat dat ons heeft gebracht. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. We gaan stemmen over de motie. Mevrouw Van Gijlswijk eerst even?

Mevrouw VAN GIJLSWIJK (SP): Ja voorzitter, het kan aan mij hebben gelegen maar de woorden van de wethouder nu stellen mijn fractie meer gerust dan in de commissie. Maar nogmaals, dat kan aan mij liggen. Dit is in feite een toezegging en om te voorkomen dat de motie verworpen wordt, omdat fracties zeggen: ze is overbodig, wat mijn fractie ook weleens zegt, willen we de motie intrekken en dan krijgt de VVD toch geen credits.

De VOORZITTER: Ik dank u wel. Wij brengen niets in stemming en we hebben geen stemverklaringen.

8. Discussiestukken *(n.v.t.)*

9. Sluiting

De VOORZITTER: De beraadslagingen zijn beëindigd en daarmee ook de vergadering. Ik sluit de vergadering.

(Sluiting 18.35 uur)